

Īsziņas

Vecmāmiņu konkursā arī trīs mūspuses dalībnieces

Jau piekto gadu Latvijā notiek konkurss vecmāmiņām, kura mērķis ir koncentrēt sabiedrības uzmanību sievietei - vecmāmiņai kā sirsnības un labestības simbolam, kā arī ģimeniskām vērtībām un, apvienojot paaudzes, izvēlēt Latvijas spilgtāko, interesantāko, talantīgāko vecmāmiņu. Šogad konkursam "Vecmāmiņa 2016" pieteicās 30 sievietes, no kurām atlasīti izturēja 12 vecmāmiņas vecumā no 30 līdz 80 gadiem. Prieks, ka 12 finālistu vidū ir arī trīs mūspuses lieliskās vecmāmiņas – Līga Pennere no Balviem, Skaidrīte Saleniece no Bērzkalnes un Inīta Pavlova no Tilžas. Turam ikšķus un vēlām, lai vienai no viņām izdodas atkārtot pagājušā gada konkursa uzvarētājas balvenietes Anitas Strapcānes sniegumu un pārvest mājās galveno kroni! Konkursa fināls notiks 3.decembrī.

Paplašina riska zonas

Latvijā paplašinātas Āfrikas cūku mēra pirmā, otrā un trešā riska zonas. Otrajā riska zonā turpmāk būs Balvu novada Bērzkalnes, Bērzpils, Briežuciema, Krišjāņu, Lazdulejas, Tilžas, Vectilžas un Viksnas pagasti, kā arī Rugāju novada Lazdukalna pagasts. Trešajā riska zonā turpmāk būs Balvu novada Balvu un Kubulu pagasti un Rugāju novada Rugāju pagasts.

Aicina piedalīties lielākajā fotokonkursā pasaulē

Vēl līdz 30.septembrim ikviens Latvijas iedzīvotājs var piedalīties konkursā "Kultūras pieminekļi Vikipēdijā", kam pieder Ginesa pasaules rekords kā pasaulē lielākajam fotokonkursam. Tas notiek arī šogad un jau otro reizi arī Latvijā. Konkurss apvieno fotogrāfus no visas pasaules, lai uzņemtu kultūras mantojuma attēlus un dalītos ar tiem Vikipēdijā. Piedalīties aicināts ikviens - viss, kas nepieciešams, ir fotokamera! Dalībniekiem jābūt iesniegto fotogrāfiju autortiesību īpašniekiem un jāpublicē tās saskaņā ar brīvu licenci. Lai atrastu vēl nenofotografētos pieminekļus, var izmantot sagatavotos sarakstus un izpētīt kartes. Globālā konkursa uzvarētāji tiks paziņoti decembrī. Latvijas konkursa balvu fondā ir 600 eiro.

Aicina būt aktīvākiem. Balvu teritoriālās invalīdu biedrības vadītāja Marija Duļbinska (no kreisās) un Balvu novada Sociālā dienesta vadītāja Anīta Petrova ir pārliecinātas, ka, neko nedarot, nebūs arī rezultāta.

Ja ģimenē ir bērns ar invaliditāti... jeb, vai Balvos būs Dienas aprūpes centrs?

Edgars Gabranovs

Pēdējos gados Eiropas Savienībā arvien vairāk uzmanību pievērš personu ar invaliditāti, tostarp bērnu ar funkcionāliem traucējumiem, tiesību aizsardzībai. Nav noslēpums, ka cilvēkiem ar invaliditāti nereti nav pieejamas pašsaprattas lietas – dzīvot ģimenē, piedalīties sabiedriskajā dzīvē un saņemt pakalpojumus, lai uzlabotu dzīves kvalitāti.

Balvu teritoriālās invalīdu biedrības vadītāja Marija Duļbinska neslēpj, ka "par bērniem stāv un krīt". Viņa ne tikai aktīvi cenšas atvieglot bērnu ar funkcionāliem traucējumiem, bet arī viņu vecāku dzīvi, kuri nereti, vairoties no līdzcilvēku greizajiem skatieniem, no sabiedrības norobežojas un savu dzīvi pavada četrās sienās. "Tas nav pareizi. Mums jāiet sabiedrībā, turklāt bērniem tas ir kā jauns svaigas elpas vilciens, kā jauna iespēja dzīvot, nevis eksistēt," viņa uzskata. Jāsecina, tie nav tukši vārdi, ko pierāda bērnu smaids, kad viņi dodas uz sportiskām nodarbībām vai arī, piemēram, sēžas zirga mugurā. Viņa ir lepna, ka mūspusē pieejama reitērija. "Bet mēs varam darīt vairāk," ir pārliecināta Marija, aicinot Balvu novada pašvaldības Sociālā dienesta vadītāju Anītu Petrovu pastāstīt par deinstitucionalizāciju, par kuru ik pa brīdim pavid informācija. Anīta Petrova pieļauj, ka vismaz daļa sabiedrības zina, ka ir uzsācies ļoti liels, valstiski nozīmīgs projekts ar sarežģītu nosaukumu – deinstitucionalizācija. Tas nozīmē izveidot tādu sabiedrībā balstītu pakalpojumu sistēmu, kas sniedz personām, kuras nespēj sevi aprūpēt, nepieciešamo atbalstu, lai tās spētu dzīvot mājās vai ģimeniskā vidē. Lai cilvēkiem ar invaliditāti būtu pieejami pakalpojumi, ko izmanto pārējā sabiedrība, kā arī individuāls atbalsts, ja tāds nepieciešams, bet bērniem – iespēja izaugt ģimenē. Līdz 2022.gadam sabiedrībā balstītu pakalpojumu attīstība būs vērsta uz trīs mērķa grupām: ārpusģimenes aprūpē esošiem bērniem,

bērniem ar funkcionāliem traucējumiem un pilngadīgām personām ar garīga rakstura traucējumiem," viņa paskaidroja.

Sociālā dienesta vadītāja A.Petrova gatava atbildēt uz jebkuru jautājumu, kā arī informēt sabiedrību: "Būtiski, lai cilvēki saprastu, ko no viņiem gaidām šobrīd un kādi varētu būt plusi, ko jau pieminētās mērķgrupas iegūtu nākotnē."

Ko šobrīd gaidīt no cilvēkiem?

A.P.: -Atsaucību un iesaistīšanos. Tagad ir pienācis brīdis, kad kopīgiem spēkiem varam paust savas vajadzības. Šodienas sarunā galveno akcentu gribas likt uz ģimenēm, kuras aprūpē personu ar invaliditāti. Īpašu uzsvāru liekot uz bērniem ar funkcionālajiem traucējumiem, kuri jau šobrīd dzīvo ģimenēs. Uz šo grupu attiecināms jebkurš bērns, kuram noteikta invaliditāte. Piemēram, redzes, dzirdes, kustību, garīga rakstura un jebkura cita saslimšana, ja vien ir izsniegta invaliditātes apliecība. Ģimenes, kurās aprūpē bērnus ar funkcionāliem traucējumiem, kā arī pilngadīgas personas ar garīga rakstura traucējumiem, saskaras ar milzīgu slogu un nepietiekami attīstītiem, tieši viņu vajadzībām piemērotiem pakalpojumiem. Projektā noteikto aktivitāšu mērķis ir gan uzlabot pašu cilvēku ar invaliditāti dzīves kvalitāti, gan atvieglot viņu ģimenes locekļu ikdienu, jo nav noslēpums, ka aprūpējamie prasa nemitīgas rūpes un pieskatīšanu. Tas savukārt pārējiem ģimenes locekļiem apgrūrina iesaistīšanos darba tirgū un liedz būt aktīviem citās dzīves jomās.

Projekta sākotnējais uzdevums ir apzināt jau iepriekš nosauktās mērķa grupas, novērtēt pašaprūpes spējas, noskaidrot viņu patiesās vajadzības, kā arī ģimenes iespējas rūpēties par bērnu vai atbalstīt pieaugušo un izstrādāt katrai personai individuālo atbalsta plānu. Lai šo procesu uzsāktu, nepieciešams saņemt no klienta iesniegumu, kas būtu adresēts sociālajam dienestam.

* Turpinājums 5.lpp.

Nākamajā adugunī

● **Audzē arbūzus**
Cieņojamies Beļavas pagastā

● **Asfaltē ielu un gādā malku**
Kupravā gatavojas ziemai

Aizvadīti Kubulu pagasta svētki.

4. lpp.

Ģimenes kvartets.

2. lpp.

Līdz LATVIJAS simtgadei
798 dienas!

Vārds žurnālistam

Zinaida Logina

Brīvdienas, arī savu dzimšanas dienu, nosvinēju Zviedrijā. Karstā saule uz kuģa klāja cepināja un Jāva Baltijas jūrā izbaudīt jauku atvasaru - pat gide Stokholmā tik karstu dienu šovasar neatcerējās. Pēc atgriešanās sūtīju draugiem izziņas un pateicos par apsveikumiem, bet Aina Rakstiņai teicu paldies par jauku un atsaucīgu meitu, šoreiz Līgu, kura palīdzēja, lai šis ceļojums notiktu tieši 9.septembrī. Kad mani uzsauca uz skatuves, sajutos, it kā tiešām svinētu svētkus kopā ar 1800 ciemiņiem. Bet lielāko pārsteigumu sagādāja dalība karaoke. Nudien ar dziedāšanu man ir, kā ir... Un mēs katrs zinām, ka to, ko ne visai protam, negribas rādīt arī citiem. Bet ceļabiedre Māra mudināja, - dziedam kopā! Es tā bailīgi ielūkojos dziesmu sarakstos, pamanīju "Rūžeņu" un teicu, - ja nu vienīgi šo latgalisko! Un abas kāpām uz skatuves. Es pieturējos pie mikroфона... Lāga nezinu, kā izklausījās, bet galarezultāts bija pārsteidzošs - mēs vinnējām vēl vienu ceļojumu ar "Tallink" četrām personām! Tāpēc gribu teikt, ka vajag uzdrošināties pat tad, kad šaubies, baidies vai jūti nedrošību. Kas zina, kur slēpjas veiksmē!

Latvija

Rīgā ierodas roboti. Vakar Rīgā demonstrācijas nolūkos viesojās Igaunijas šobrīd, iespējams, populārākā startapa "Starship Technologies" veidotie piegādes roboti. "Starship Technologies" izveidojis pirmos komerciāli pieejamos autonomās piegādes robotus. Tie veidoti tā, lai lokāli varētu piegādāt klientiem pirkumu pakas, pārtikas preces un ēdienu. Robota pašmasa ir 18 kilogrami un tā piegādes nodalījumā ir iespējams pārvēst līdz 10 kilogramiem. Robota maksimālais braukšanas ātrums ir līdz 16 kilometriem stundā, bet šobrīd testa režīma laikā tas tiek limitēts līdz 6 kilometriem stundā. Robots galvenokārt pārvietojas pa ietvēm, bet var pārvietoties arī pa gājēju pārejām. Robotu komerciālu darbību plānots uzsākt 2017. gadā.

Tur aizdomās par došanās uz Sīriju. 6.septembrī Drošības policija (DP) aizturēja Latvijas pilsoni, kuru tur aizdomās par prettiesisku piedalīšanos bruņotā konfliktā Sīrijā. Šī gada vasarā DP ieguva informāciju, ka minēto Latvijas pilsoni aizturējušas Turcijas varas iestādes, kas septembrī pieņēma lēmumu par vīrieša deportēšanu. Pēc deportācijas no Turcijas DP konvojēja aizdomās turēto uz Latviju, kur viņu aizturēja. Aizdomās turētajam šobrīd kā drošības līdzeklis piemērots apcietinājums.

Piespriež cietumsodu. Ventspils tiesa vakar krimināllietā par smagu miesas bojājumu nodarīšanu gadu un trīs mēnešus vecam bērnam, kā rezultātā mazulis no gūtajām traumām vēlāk slimnīcā nomira, piesprieda 1982.gadā dzimušajam apsūdzētajam bērnam pieskatītājam brīvības atņemšanu uz 12 gadiem un deviņiem mēnešiem. Jau ziņots, ka 2015.gada oktobra beigās Ventspils slimnīcā nogādāja bezsamaņā esošu bērnu ar redzamiem miesas bojājumiem. Puisēnu notikuma dienā vecāki bija atstājuši pieskatīt ģimenes paziņam - minētajam 1982.gadā dzimušajam notiesātajam vīrietim. Viņš apgalvoja, ka atstājis bērnu gultniņā un uz brīdi izgājis no istabas. Pēc neilga laika vīrietis atgriezies istabā, jo izdzirdējis tajā troksni. Istabā viņš redzējis, ka bērns guļ uz grīdas un blakus viņam ir apgāzta taburete. Vīrietis izsauca Neatliekamo medicīnisko palīdzību, kas zēnu nogādāja slimnīcā. Puisēns pēc trīs dienām slimnīcā no gūtajām traumām nomira.

Šonedēļ bez lieliem nokrišņiem. Tāpat kā aizvadītajā nedēļā, arī šonedēļ Latvijā nav gaidāmi lieli nokrišņi. Laika apstākļus noteiks anticiklons, nedēļas nogalē tā ietekme, visticamāk, mazināsies, tad vietām var uzlīst. Tuvākajās diennaktīs dažviet iespējama neliela smidzināšana no zemiem mākoņiem un miglas, bet lielākoties gaidāms saulains laiks. Pārsvārā saglabāsies lēns vējš. Minimālā gaisa temperatūra naktīs no rīta stundās būs +2 - +9 grādi, dažkārt zem mākoņiem vai piekrastē nekļūs vēsāks par +10 - +15 grādiem. Salna zāles virskārtā prognozēta galvenokārt tikai Vidzemē un Latgalē.

(Ziņas no portāliem www.delfi.lv, www.tvnet.lv, www.apollo.tvnet.lv)

Tēva dienas pasākumi Rekovā...

Svētdien daudzviet Latvijā, tostarp arī mūspusē, ar atraktīviem pasākumiem atzīmēja Tēva dienu. Siltais un saulainais laiks bija ļoti piemērots, lai tēvi ar bērniem dotos dabā un izvingrinātu muskuļus, talkā ņemot veiklību, sportisko azartu, aizrautību. Viens otru uzmuntrinot, tēvi un bērni vienojās vienotā komandā par uzvaru.

11.septembrī Tēva dienai veltītas sporta spēles notika Viļakas novada Šķilbēnu pagasta Rekovas ciemā. Par Tēva dienas sporta programmu un dienas kopīgo norisi bija parūpējies kultūras centra "Rekova" vadītāja Kristīna Lapsa, viņai palīdzēja Rekovas vidusskolas direktors un sporta skolotājs Pēteris Vancāns un tiesnešu komanda. "Viņš bija mans rupors," smeļ Kristīna piebilstot, ka izdomāt netrādicionālos sporta veidus viņai nesagādāja grūtības. Uz Tēva dienas sporta spēlēm bija ieradušās un startēja 15 komandas, kas pat organizatoriem sagādāja zināmu pārsteigumu. "Mēs negaidījām, ka jūsu būs tik daudz," neslēpa P.Vancāns, atklājot pasākumu.

Kultūras centra "Rekova" vadītāja K.Lapsa stāsta: "Sporta spēļu dalībnieki bija sadalīti grupās pēc tēvu vecuma, bet, apkopojot rezultātus, vērā ņēma tēva un viņa bērna vai bērnu labāko rezultātu. Sporta spēles komandas šogad mērojās spēkiem un veiklībā astoņās disciplīnās. Disciplinā "Makšķerēšana" ar senlaicīgu makšķerēšanas ierīci bija jāzvejo koka zivtiņa, disciplinā "Cepure" tika dotas desmit bumbiņas, kuras, metot no piecu metru attāluma, vajadzēja trāpīt salmu cepurē, ko turēja otrs komandas biedrs. Atrakcijā "Tornis" bērniem bija radošs uzdevums - metot metamo kauliņu, nosaukt tēta labākās īpašības atbilstoši attiecīgajam punktu skaitam uz kauliņa, tikmēr tētis 30 sekunžu laikā no spēļu klucīšiem cēla torni (labākais rezultāts bija metrs un 11 centimetri). Liela sajūsma valdīja disciplinā "Stum!", kur tēvam bērns bija jāved ķerrā. Jo ātrāk, jo labāk! Grūtāk, protams, klājās tiem, kuriem bija trīs un vairāk bērni, jo spēles noteikums bija, ka jāizvīzina visi bērni. "Trāpi!" disciplinā bija jāiejūtas "Rīgas Dinamo" komandas ādā - ar hokeja nūju jātrāpa 30 centimetru platos vārtiņos, bet atrakcijā "Šauji!" dalībnieki ar šautriņām spridzināja balonus. Lielākais punktu skaits bija iegūstams disciplinā "Oliņas", ja rīkojās attapīgi. Uzvarētāju katrā vecuma grupā noteica pēc punktu skaita."

Tēva dienas pasākumā piedalījās divas Maksimovu - Sergeja un Denisa, Lezdiņu Matisānu, Romanovu, Supes, Razminoviču, Strumpes, Koniševu, Slišānu, Supjevu, Karzubovu, Cibulu un Spridzānu ģimenes. Vecākajam pasākuma dalībniekam bija 80 gadi, bet jaunākajam tikai mēnesis. Bez balvām un saldumiem sacensību noslēgumā nepalika neviens.

Pirms sacensībām bērniem bija uzdevums izveidot tēviem dzeltenu papīra kaklasaiti, uzrakstot komandas nosaukumu, un pēc saviem ieskatiem arī to izgreznot. Visas komandas nosaukumam izvēlējās ģimenes uzvārdu.

Sacensībās piedalījās arī studente Sabīne Koniševa ar tēti Aldi. "Nejauši atbraucu no Rīgas, kur pirmo gadu studēju Tehniskajā universitātē. Tētis no rīta pateica, ka notiek Tēva dienas pasākums, un piedāvāja tajā piedalīties. Protams, ar prieku piekritu. Ar tēti vienmēr ir droši. Tētis ir priecīgs, ka beidzot Latvijā svin Tēva dienu," viņa teica.

...un Baltinavā

Kā pastāstīja Baltinavas novada kultūras darba organizatore INTA LOČMELE, sestdien, 10.septembrī, Baltinavas novada aktīvākie tēvi ar bērniem, kā arī mammas un bērni pulcējās estrādes parkā, lai ar sportiskām aktivitātēm atzīmētu Tēva dienu. Notika gan tēvu un bērnu skrējieni, gan jautras stafetes, kurās tēvi sacentās gan šķēršļu pārvarēšanā, gan ābolu lasīšanā. Tāpat tika noskaidroti stiprākie un precīzākie tēvi. "Stiprākā tēva" nomināciju ieguva Artūrs Saveljevs, kurš bija ieradies kopā ar meitu Annu. Viņa izrādījās lieliska atbalstītāja savam tētim un abi visilgāk noturēja smagās ūdens pudeles. "Ātrākā tēva" titulu ieguva Egils Ljovs, kurš kopā ar meitu Egiju uzvarēja skrējienā un visātrāk veica arī stafetes. Prieks, ka savas ģimenes pārstāvēja arī mammas, kuras pasākumu apmeklēja, kamēr tēvi aizņemti darbos. Nomināciju "Rūpīgākā mamma" saņēma Jēna Kokoreviča, bet Dace Ločmele izrādījās "Precīzākā šautriņu metēja". Arī citi bērni, kas piedalījās, tika pie diplomiem. Noslēgumā visi cienājās ar konfektēm un kopīgi veica eksperimentus ar dažādām mājās atrodamām vielām.

Visilgāk notur smagās pudeles. "Stiprākā tēva" nomināciju ieguva Artūrs Saveljevs, kuru atbalstīja meita Anna.

Foto - K.Lapsa

Dēls izvīzina tēvu. Vecuma grupā no 80 gadiem sacensībās piedalījās Spridzānu ģimene - tēvs Jānis, dēli Andris un Ronalds un Ronalds dēls Rolands, kurš mācās 2.klasē. Atšķirībā no citiem, ķerrā dēls Ronalds vizināja tēvu. Savā vecuma grupā viņi bija vienīgie sacensību dalībnieki un uzvarētāji. Bez variantiem, kā mēdz teikt.

Foto - K.Lapsa

Uz goda pjedestāla. Ģimenes, kurās tēvi bija vecumā no 25 līdz 35 gadiem, uzvarētāju laurus plūca Denisa Maksimova, Matisānu un Romanovu ģimenes. Ja citviet tēvi bija aizņemti ar rudens darbiem, kas iekavējušies ilgo lietavu dēļ, tad Rekovā Tēva dienas pasākumā piedalījās plaša profesiju spektra tēvi - robežsargi, mājražotāji, celtnieki, dakteris, pedagogi. Viņiem ražas novākšanas darbi nebija tik ļoti saistoši, lai neizbrīvētu pāris stundas pasākumam kopā ar bērniem.

Foto - no personīgā arhīva

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Kā interesēs, jūsuprāt, notiek Latvijas valsts pārvaldība - politiķu vai tautas?

Viedokļi

Strādājam tautas labā, tikai – cik efektīvi?

INESE LAIZĀNE, 12. Saeimas deputāte

Bez šaubām, valsts pārvaldība notiek tautas interesēs, bet jautājums ir, cik efektīgi tas notiek. Nevienam politiķim nevienam darbību nav iespējams veikt tikai savā labā, jo tie nav vienpersoniski lēmumi. Ja lēmumu pieņem Saeimā, tad to dara 100 deputāti, kur ir arī opozīcija un dažādi citādi viedokļi. Bet diemžēl gadās kļūdities. Bieži vien visas situācijas nevar paredzēt, un tikai dzīvē likums parāda robus, kas jālabo. Pirms es biju politikā, mani tracināja, ka likumiem ir ļoti daudz grozījumu, principā nepārtraukti. Patiesībā tas ir ļoti normāli, jo visas

situācijas nevar paredzēt. Piemēram, kaut vai ar *spaisiem*. Laikā, kad Latvijā notika histēriska *spaisu* tirgošana, teju katru nedēļu televīzijā redzējām sižetus par *spaisa* upuriem. Tolaik katru ceturtdienu Saeimā grozījām likumprojektus, kurus pieņēma steidzamības kārtā, jo paredzēt ķīmisko sastāvu jaunam *spaisam* nav iespējams – jauna ķīmiskā sastāva izgudrotāji mums gāja pa priekšu. Taču, ja konkrēts sastāvs likumā nav nosaukts, tātad to drīkst tirgot. Pagāja ilgs laiks, kamēr atradām pareizo formulējumu, lai pēc būtības izslēgtu jebkādu ķīmisko sastāvu. Dzīve ir dzīve, un tas, ka tiek pieņemti kļūdaini lēmumi, diemžēl ir realitāte. Protams, es piekritu, ka kļūdām vajadzētu būt daudz mazāk, būtu jāpiesaista daudz vairāk ekspertu. Pašlaik Saeimā tiek veidots analītiskais birojs, kāds līdz šim vēl nav bijis. Tas nozīmē, ka katru pieņemto likumu rūpīgi izvērtēs – kā tas reāli strādā, kāda ir atdeve? Uzlabojumu ir daudz, un es nevaru nesaukt nevienam konkrētu deputātu, kurš nevēlas strādāt, uzlabot situāciju Latvijā un veicināt tautsaimniecības uzplaukumu. Jautājums ir, cik kompetenti un kā tas notiek.

Runājot par deputātu atalgojuma kārtējo palielinājumu, uzskatu, ka tas, kā to rēķina, nav īsti pareizi pret pārējiem. Būtu jārosina, ka visiem cilvēkiem, kuri atalgojumu saņem no valsts budžeta – politiķiem, skolotājiem, mediķiem, policistiem un pārējiem, vajadzētu pielāgot tādu pašu koeficientu kā mums, politiķiem. Ja valstī ir izaugsme, tad atalgojums pieaug arī visiem, kuri algu saņem no budžeta. Pielauju, ekonomisti iebildīs, ka tas nav iespē-

jams vai ir ļoti sarežģīti, bet tas būtu tikai godīgi. Protams, ka cilvēki ir sašutuši, es pilnībā saprotu, cik viņiem smagi dzīvot. Bieži esmu braukusi un tikusies ar tautu, zinu, kā tas ir. Vidējā alga valstī katru gadu aug, līdz ar to alga pieaug arī deputātiem un ne tikai viņiem, bet virknei valsts iestādēs strādājošo. Manuprāt, šim lokam jābūt daudz, daudz plašākam, iekļaujot arī pensionārus, kuru pensija piesaistīta vidējai algai, skolotājus, policistus, mediķus un citus. Apzinos, ka tādā gadījumā summas būs krietni pat mazākas, bet tas būtu godīgi. Es noteikti paaugstināšos pie ekonomistiem un matemātiķiem, vai kas tāds ir iespējams, bet domāju, jābūt.

Diemžēl politiķi nekad nav bijuši milēti un viņiem neuzticas nevienā valstī. Ir karaļi, kuriem uzticas, ir kāds prezidents, kuru ciena, ir kāds līderis vai harizmātiska personība, kas uzņemas līderību. Diemžēl politiķiem jāpieņem ļoti daudz nepopulāru lēmumu. Pēc būtības viņi ir tie, kas iekasē nodokļus, bet mēs negribam tos maksāt. Man personīgi, tiekoties ar cilvēkiem, runājot un skaidrojot, neviens nav skarbi aizrādījis vai ko teicis, par ko esmu pateicīga. Protams, savi politiskie lēmumi jāmaksā izskaidrot. Ja to nevar izdarīt, tas nozīmē, deputāts nav kaut ko izpratis, un tas gan ir slikti.

Nesen KNAB vadība nāca klajā ar paziņojumu, ka Saeimā saskata bīstamu grupējumu veidošanos, kas var mainīt politisko situāciju valstī. Es ļoti ceru, ka šim paziņojumam būs reāli fakti, prokurora lēmumi un Jurčas kundze spers arī nākamo soli. Patiesībā Latvijā kopš Magoņa, Miķelsona un Vaškeviča lietām nav

bijuši reāli precedenti, kas nonākuši līdz reālām prokurora darbībām. Te būtu darbs iekšlietu ministram, kuram jādomā, kā šajos jautājumos stiprināt un apmācīt izmeklētājus, jo es piekritu – mēs visi jūtam koruptīvu mākonī virs Latvijas, tikai nākamais solis diemžēl neseko... Viens ir celt algu VID vadītājam, bet otrs - stiprināt izmeklētājus, kuri atklāj lietu ar pierādījumiem, izmaksājot lielu prēmiju. Atalgojumam jābūt piesaistītam pie izdarītajām lietām. Kā, piemēram, Singapūrā, kur premjers atalgojumā saņem miljonu gadā. Viņiem atalgojums piesaistīts pie iekšzemes kopprodukta izaugsmes, un arī tad šo miljonu neizmaksā jau nākamajā, bet gan piecu gadu laikā, jo seko līdzi, vai izaugsme ir noturīga, nevis uzpūsts burbulis uz vienu gadu. Arī man nebūtu jēl kādam maksāt miljonu, ja mūsu valsts izaugsme būtu par miljardu.

Bez šaubām, skaitļi rāda, ka valsts izaugsme notiek, bet ļoti lēnu. Joprojām mazajiem uzņēmumiem ir ļoti grūti strādāt. Taču mēs visi savā veidā esam iesaistīti pelēkā zonā. Kamēr to nesapratīsim un nebūs receptes, kā no tā izķepuroties, izaugsme būs lēna. Vai varam cerēt, ka pēc algas pielikuma deputāti tagad strādās labāk, efektīvāk un valsts piedzīvos augšupeju? Varu atbildēt par sevi - nē, algas paaugstinājums neietekmēs manu darba ražīgumu, kas jau tagad ir maksimālais. Esmu pārliecināta, ka arī skolotājiem un policistiem algas paaugstinājums neradītu efektīvāku darbu, jo godprātīgs cilvēks strādā godprātīgi. Lielāks atalgojums nenozīmē, ka cilvēks strādās vairāk.

Esam valsts vārtu rūmē

VILIS BUKŠS, viļacēns

Tā vien šķiet - jo tālāk, jo bezjēdzīgāk runāt par to, kas notiek Latvijas valstī un konkrēti, kas notiek ar Latvijas valsts pārvaldību. Pagājuši 25 gadi, kopš Latvijas Republikas Augstākā padome pieņēma konstitucionālo likumu "Par Latvijas Republikas valstisko statusu", kas aizsāka valsts neatkarības reālas atjaunošanas ceļu, un jau 25 gadus plaša starp tautu un politiķiem tikai palielinās. Paziņoti skaisti labas pārvaldības principi, atjaunota Satversme, nodibinātas dažādas institūcijas un pieņemts lēmums dažādu formālu dokumentu, un no tā visa tik vien, cik melns aiz Perdinovas Izidora naga...

Manuprāt, politiķi dzīvo savā pasaulē, līdz ar to viss, kas tur notiek, pievilēts Saeimas deputātu nenodēdējamo bikšu vilēm. Savukārt tautai atvēlēta brīvas izklaigāšanās telpa, tādēļ viss, kas notiek šajā valsts vārtu rūmē, ir ne vairāk kā bezspēcīgas nievas un vaimanas. Rodas loģisks jautājums, tad kā

interesēs notiek Latvijas valsts pārvaldība? Skaidrs, ne jau to, kas vārtu rūmē želojas par politiķu patvaļu un ļaunprātīgu varas izmantošanu.

Ko darīt mums – tiem, kas esam valsts vārtu rūmē? Pats par sevi saprotams, ka ar gaudošānu neko nepanāksim. Varam kliegt un nomirt bezcerībā, bet no tā nekas nemainīsies. Varam visam atnest ar roku un aizbraukt uz Skandināviju vai Vāciju, bet arī ar to līdzēts nebūs. Tad kas paliek? Nu, protams, vien pašu rokas, prāts un āda... Lielākoties mēs prasām no citiem, bet ne paši sev. Vispirms man jāpajautā pašam sev: ko esmu darījis, lai vieta, kurā eksistēju, kļūtu par dzīvotspējīgu sev un sabiedrībai? Un kā ir ar atbildību? Vai apzinos savu atbildību ģimenes, līdzcilvēku un sabiedrības interesēs? Galu galā man jāpaskatās pašam uz sevi, kā intereses pārstāvu pats.

Ir arī labas lietas. Bēgļi jeb patvēruma meklētāji paši bēg no Latvijas un brīnās, kā te

cilvēki var vēl dzīvot. Bet dzīvo, un laikam ne slikti, jo vienam otram pensija ir 19 tūkstoši eiro mēnesī. Citi bērnus skolo elitārās mācību iestādēs un gatavi maksāt pusotru tūkstoši mēnesī. Elegantu auto un greznu māju arī netrūkst. Dažādos izklaides pasākumos par apmeklētāju trūkumu sūdzēties arī nevar, kur nu vēl vai katram otrajam moderns mobilais telefons un citas ierīces.

Kas attiecas uz esošajiem politiķiem, tad šiem kundziņiem būtu jāatceras, ka par visu mēs maksājam - ne jau ar naudaszīmēm, bet ar sirdsapziņu. Netira sirdsapziņa, tāpat kā netira nauda, agrāk vai vēlāk, bet nogrimst elles katla dibenā... Par to brīdina arī tautas gudrība:

Kas tur kļiedza, kas tur brēca

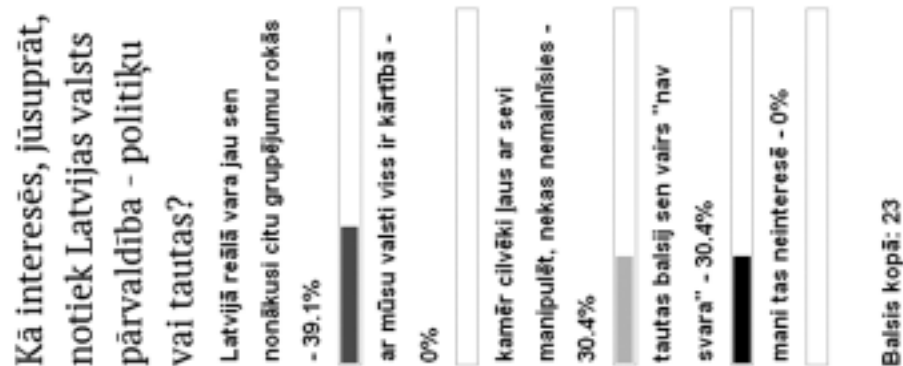
Elles katla dibenā?

Tā kundziņa dvēselīte,

Kas zemniekus vārdzināja.

Viedokļus uzklaušija S.Karavoičika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Veido ziedu karogu un darina siena skulptūras

Aizvadītās nedēļas nogalē visi ceļi veda uz Balvu novada Kubuliem, kur vietējie iedzīvotāji un viesi pulcējās ikgadējos Kubulu pagasta svētkos.

Svētku aktivitātes sākās jau piektdienas pēcpusdienā, kad darbinieki pie pagasta ēkas pašu rokām izveidoja no ziediem darinātu Kubulu pagasta karogu. Nākamajā dienā vēl pirms pusdienlaika iedzīvotāji kopā ar savām ģimenēm un mazajiem ģipariem devās pie bērnudārza "Ieviņa", kur, saulaino laika apstākļu lūtināti, piedalījās dažādās īpaši šiem svētkiem veltītās sportiskās aktivitātēs – sākot no veiklākā biešu rīvētāja, kāpostu sulu spiedēja un pupiņu šķirotāja noskaidrošanas, beidzot ar lielā ķirbja velšanas sacensībām un mērošanos spēkiem futbola spēlē. Neizpalika arī sveiciens Tēva dienā, siena skulptūru veidošana un kopīga jēra gaļas zupas baudīšana. Savukārt svētku noslēgumā pagasta kultūras namā notika svinīga sportisko aktivitāšu dalībnieku un pagasta darbinieku apbalvošana, kuriem muzikālus sveicienus sūtīja mūziķi no grupas "Alu cilvēki".

Pie pagasta ziedu karoga. Kubulu pagasta pārvaldnieks Artūrs Luksts pateicās visiem svētku dalībniekiem un atzina, ka viņam ir liels prieks un pagodinājums, ka pagasta iedzīvotāji prot ne tikai kopīgi strādāt un paveikt lielus darbus, bet arī kvalitatīvi atpūsties un sarīkot šādus svētkus.

No siena izveido kaķēnus. Alise Kaičenko (attēlā – no labās) un Biruta Ločmele papildināja jau esošo Kubulu pagasta siena skulptūru kolekciju, no siena izveidojot divus mīļus kaķēnus – puiku Kinci un meitenīti Bellu. Alise pastāstīja, ka tā viņai bija pirmā pieredze siena skulptūru veidošanā, savukārt Birutai šī nodarbe ir hobijs.

Tēva dienas stafete. Iespēju piedalīties Tēva dienas stafetē izmantoja arī Raimonds Romanovskis, kuram krietni palīgi bija meitas Klinta un Daniela.

Jēra gaļas zupa. Pagasta svētkos par zupu gādāja deju kopa "Kubuliņš". Savukārt par pašas zupas galveno sastāvdaļu – jēra gaļu – parūpējās Kubulu mednieku un makšķernieku klubs.

Lielā ķirbja velšana. Valdis Sirmacis ķirbja velšanā uzrādīja rezultātu 35,12 sekundes. Viņam līdzī jūta Andris Circenis.

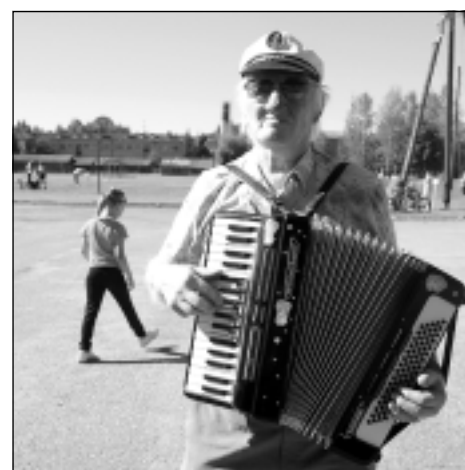
Tēvi veļ siena rulli. Svētku sportiskās aktivitātes atklāja pagasta iedzīvotāji, kuri ikdienā pilda atbildīgos tēvu pienākumus. To, ka Kubulu pagasta tēviem spēka kaulos netrūkst, apliecināja viņu kopīgā uzvara ciņā pret lielo siena rulli.

Kartupeļu mešana. Šis bija viskoplāk apmeklētākais sporta veids, kas lieti noder Lielās kartupeļu talkas reizēs. Kopumā kartupeļu mešanā piedalījās 70 dalībnieki, tostarp Mairis, kurš no 20 kartupeļiem grozā iemeta trīs. Jāteic, visus 20 kartupeļus iemest grozā neizdevās nevienam. Ļoti tuvu tam bija Igors Stepanovs, kurš iemeta 19 kartupeļus un izcīnīja trāpīgākā ražas vācēja titulu.

Kāpostu sulas spiešana. Spēkus izlēkt ar lecamauklu, turot starp kājām kāpostgalvu, izmēģināja arī Saeimas deputāts un Veselības ministrijas parlamentārais sekretārs Jānis Trupovnieks. Jāpiebilst, ka Jānis, kā atzina pasākuma organizatori, bija arī ātrākais puisis biešu rīvēšanas jautājumos vīru konkurencē. Viņš to paveica 45 sekundēs. Savukārt uzvarētāja šajā disciplīnā bija Daina Kozlovska.

Lai skan! Par mūziku sportisko aktivitāšu un zupas baudīšanas laikā parūpējās mūsu pazīstamais tautas muzikants Voldemārs Džīgurs.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

* Sākums 1.lpp.

Iesniegums apliecina to, ka cilvēks vēlas un piekrit iesaistīties projektā. Bērnu gadījumā to dara vecāki. Kā jau sarunas sākumā minēju, projekts attiecas arī uz bērniem, kuri palikuši bez vecāku gādības un šobrīd atrodas institūcijās.

Tās ir internātskolas?

A.P.: -Nē, tie ir valsts sociālās aprūpes centri un bērnu nami. Internātskola ir izglītības iestāde, kas nodrošina mācību procesu un šajā laikā arī uzturēšanās iespējas.

Sabiedrībā izskan bažas, ka slēgs aprūpes namus?

A.P.: -Institūcijas pakāpeniski samazinās ar domu, ka nākotnē to skaits salīdzinoši varētu būt minimāls. Šī projekta ietvaros plānots slēgt trīs valsts sociālās aprūpes centrus. Pēc 2013.gadā īstenotā izmēģinājuma projekta, kura ietvaros izvērtēja 4377 valsts sociālās aprūpes iestādēs esošos klientus, lai noteiktu viņu atbilstību kādam no četriem aprūpes līmeņiem, tad kopumā 39% klientu atbilda I un II aprūpes līmenim, kas nozīmē, ka viņiem nepieciešams tikai neliels atbalsts, lai varētu dzīvot ārpus institūcijām. Aprūpes centros viennozīmīgi turpinās uzturēties tie klienti, kuriem ir III un IV aprūpes līmenis, un tādu cilvēku bija 61%.

Tas ir "Kalkūnu" piemērs, ja runājam par institūciju slēgšanu?

A.P.: -Jā, tā ir viena no iezīmētajām iestādēm, kas savu darbību neturpinās.

Tur joprojām notiek cīņa par pastāvēšanu?

A.P.: -Tā visdrīzāk ir cīņa ar vērdzīmvānu, lai gan pašvaldības iebilst, un pamatotī, jo tās galu galā ir darbavietas, sakārtotas ēkas. Kādēļ gan šie cilvēki būtu jānogādā uz citām aprūpes iestādēm?

M.D.: -Kas notiks ar skolām, uz kurām vecāki aizved bērnu ar funkcionāliem traucējumiem?

A.P.: -Mācību iestādes, kuras pielāgojušas un nodrošina apmācību programmas bērniem ar dažāda rakstura veselības traucējumiem, ir un būs. Minētais projekts skars sociālās aprūpes centrus, kuros bērni vai pieaugušie dzīvo pastāvīgi.

Cilvēki apjuks lasot, ka samazinās sociālās aprūpes centrus. Piemēram, trauksmi cels rugājieši...

A.P.: -Šobrīd runājam tikai ar vienīgi par valsts finansētiem sociālās aprūpes centriem. Pašvaldības veido un finansē savas iestādes, kas visbiežāk nodrošina vecu cilvēku aprūpi, kuri ir vientuļi, vai arī to nodrošināt mājās nav iespējams smagas slimības vai piederīgo ilgstošas prombūtnes dēļ.

Atgriežoties pie valsts sociālās aprūpes centriem pieaugušām personām ar garīga rakstura traucējumiem, pieļauju, ka kāda daļa arī šo cilvēku varētu dzīvot sabiedrībā, ja būtu attīstīti nepieciešamie pakalpojumi, tomēr esmu diezgan skeptiska, jo mēs pašī no savas pašvaldības uz šādiem centriem nosūtām tikai smagus klientus.

Bet man galvenokārt gribas vērst uzmanību uz personām, kuras jau šobrīd dzīvo sabiedrībā, savās ģimenēs, un to skaits nav mazs. Tie ir aptuveni 60% no kopējā skaita. Un, domājot par viņu vajadzībām, iedomājos, ja Balvos būtu Dienas aprūpes centrs personām ar funkcionāliem traucējumiem... gan bērni, gan pieaugušie ik dienu izietu sabiedrībā, iesaistītos dažādās aktivitātēs atbilstoši savām spējām. Savukārt ģimenes locekļiem tas būtu liels atspaidis, tā būtu iespēja izrauties no šaurās, problēmu piesātinātās ikdienas, varbūt pat atrast darbu. Pieļauju, ka uzlabotos arī ģimenes locekļu savstarpējā komunikācija. Vēl svarīgi domāt par ģimenes asistentiem, kuri varētu atvieglot to vecāku ikdienu, kuru bērni veselības stāvokļa dēļ nespēj apmeklēt arī Dienas aprūpes centru.

Cik bērni ir ar funkcionāliem traucējumiem?

A.P.: -2015.gadā visā Latvijā bija gandrīz 8000 bērnu. Savukārt ar smagiem funkcionāliem traucējumiem, kuriem piešķirts īpašs kopšanas pabalsts, ir vairāk nekā 2000 bērnu. Jāteic, pētījumi pierāda, ka 7750 bērnu dzīvo ģimenēs. No Latgales reģiona 18 pašvaldībām, kuras iesaistījušas projektā, Balvu novads šādu bērnu skaita ziņā ieņem otro vietu uzreiz pēc Daugavpils pilsētas. Tāpat ģimenēs dzīvo pieaugušas personas ar garīga rakstura traucējumiem. Ar šo mērķa grupu 18 pašvaldību griezumā pēc skaita esam sestie. Redzam, ka piederam pie pašvaldībām, kurās ir liels iedzīvotāju skaits ar invaliditāti.

Kā varētu palīdzēt šīm ģimenēm?

A.P.: -Līdz šim iespēju robežās esam darījuši visu, ko varam atļauties. Nevērtējot ģimenes ienākumus, bērni ar invaliditāti saņem brīvpusdienas gan skolās, gan bērnu dārzos. Ir pabalsts veselības uzlabošanai un skolas piederumu iegādei, algojam masieri un ārstnieciskās vingrošanas speciālistu, ir pieejams psihologs, specializētais transports, piekto gadu darbojas sabiedrībā balstīts pakalpojums "Grupu dzīvokļi". Nodrošinām labā līmenī aprūpi mājās, pērkot pakalpojumu no sabiedriskās organizācijas. Uzskatu, ka projekta ietvaros ar fondu finansējumu mēs varētu vēl paplašināt tieši pakalpojumus, jo

pakalpojums vienmēr ir soli priekšā pabalstam un spēj aptvert daudz lielāku personu loku. Pētījumi apliecina, ka Latvijā mērogā Latgales reģionā ir vismazākā pakalpojumu pieejamība. Labāka situācija ir tikai lielajās pilsētās, kurās ir arī liels iedzīvotāju skaits, tās ir Rēzekne un Daugavpils. Tas nozīmē, ka šobrīd tomēr lielākā daļa rūpju gulst uz pašu ģimeņu pleciem un mums kopā krietni jāpastrādā, lai nākotnē atslogotu ģimenes.

M.D.: -Balvu novada pašvaldība jau trīs mācību gadus atbalsta bērnu ar smagiem funkcionāliem traucējumiem, nodrošinot regulāras sportiskas aktivitātes skolotājas Ilutas Balules vadībā. Citviet tāda atbalsta nav. Nevaru vārdos izstāstīt, cik tas bērniem ir svarīgi. Mums Vislatvijā mērogā ir gan medaļas, gan kausi. Viņiem ir ko darīt, viņiem ir iespēja nodarboties ar sportu, viņiem ir dzīvē ko gaidīt!

Arī šogad būs šāda iespēja?

M.D.: -Par to deputāti lems septembrī. Sports ne tikai uzlabo veselību, bet arī mūs vieno. Mammām teicu, lai nekādu brunču nebūtu. Viņas nāk sporta tērpos un kopā ar bērniem vingro. Arī mammām tas ir ļoti svarīgi, jo viņas viena ar otru iepazīstas, pārrunā problēmas un nereti rod arī risinājumu. Sievietēm svarīgi runāt! Uzskatu, ka Balvos jātop Dienas aprūpes centram, kur vajadzētu būt arī sporta nodarbībām.

A.P.: -Šīs aktivitātes varētu būt arī nevalstisko organizāciju piedāvājumā. Ceru, ka arī mūsu sabiedriskās organizācijas nākotnē sniegs dažādus pakalpojumus.

Izklausās nereāli?

A.P.: -Kāpēc? Tā jau pamazām notiek. Piemēram, profesionālu aprūpi mājās pērkam no nevalstiskā sektora, Samariešu apvienības. Tāpat pārtikas paku dališanu trūcīgajām personām nodrošina Latvijas Sarkanais krusts. Arī zupas virtuves pakalpojuma attīstību vistrūcīgākajām personām uzsāka nevalstiska organizācija. Par tiem cilvēkiem, kurus mēs turp nosūtām, maksājam no sociālā budžeta.

M.D.: -Cik Balvu novadā ir bērnu ar funkcionāliem traucējumiem? Personīgi 4 gados esmu iepazīnusi tikai 19 ģimenes. Domāju, to ir daudz vairāk.

A.P.: -Labklājības ministrijas dati liecina, ka Balvu novadā ir 149 bērni ar funkcionāliem traucējumiem. Pieļauju, ka kādi izbraukuši uz lielākām pilsētām, daži ārpus Latvijas, bet lielākā daļa ir šeit. Tomēr, neskatoties uz to, iesniegumus pagaidām uzrakstījušas tikai piecas ģimenes. Runājot par pieaugušajiem, pēc Labklājības ministrijas datiem tās ir 194 personas. Vislielākā problēma ir tā, ka nespējam šīs personas identificēt, jo dati tiek aizsargāti, un tikai pats cilvēks var nākt ar savu iniciatīvu un paust gatavību sadarboties.

Tas ir vajadzīgs?

A.P.: -Protams. Ja cilvēki būs atsaucīgi, tā būs iespēja iesaistīties projekta aktivitātēs un saņemt dažādus pakalpojumus bez maksas. Divus gadus no pakalpojumu uzsākšanas brīža tos finansēs no fondu līdzekļiem. Bet, tā kā izvērtējamo personu skaits gan bērniem, gan pieaugušajiem ir ierobežots, ilgi kavēties pārdomās nevajadzētu, varam kaut ko arī palaist garām.

Tad uz priekšu!

A.P.: -Problēma ir tajā, ka jābūt personas iesniegumam. Līdz šim esam saņēmuši 31 iesniegumu no pieaugušām personām. Tikai tad, kad iesniegums nonāk Sociālajā dienestā, to reģistrē un nosūta Latgales plānošanas reģionam. Tālāk sekos izvērtēšana, individuālo vajadzību apzināšana un atbalsta plānu izstrāde, kuru veiks apmācību beidzis sociālais darbinieks.

Jo vairāk iesniegumu, jo vairāk pakalpojumu?

A.P.: -Iesniegumu skaits signalizēs par to, ka mūsu novadā ir pietiekami daudz iedzīvotāju, kuriem šādi pakalpojumi nepieciešami. Līdz ar to, plānojot pakalpojumu izvietošanu Latgales reģionā, varam pretendēt būt to pašvaldību vidū, kuru teritorijā tos attīstīs. Ņemot vērā statistikas datus, mums ir visas iespējas.

M.D.: -Tieši šeit, Balvos, nevis Ludzā, Rēzeknē vai citviet. Ja cilvēki nebūs aktīvi, nedomās 10 gadus uz priekšu, paliksim zaudētāju lomā. Pieļauju, ka daudzi vecāki par to neaizdomājas, jo šobrīd bērni atrodas speciālajās skolās. Kur viņi, skolu beidzot, paliks?

Projekts paredz finansējumu?

A.P.: -Jā. Izvērtēšana, pamatojoties uz iesniegumiem, beigsies nākamā gada 31.martā. Faktiski iesniegums sociālajā dienestā jāiesniedz līdz šī gada beigām. Pēc izvērtēšanas datiem arī plānos pakalpojumu izvietošanu visā Latgales reģionā. Tie būs Dienas centri, radošās darbnīcas, aprūpe mājās, psihologu, ergoterapeitu konsultācijas utt. Šo pakalpojumu izveidošanai finansējums būs pieejams no ERAF līdzekļiem. Jo vairāk iesniegumu būs Balvu novadā, jo vairāk cerību atvērt kādu pakalpojumu arī pie mums, piemēram, Dienas aprūpes centru.

Vairākkārt minējāt par Dienas centra nepieciešamību. Tā būs jauna iestāde?

A.P.: -Mums nav Dienas aprūpes centra, kurā cilvēks uzturas visu darba dienu un tiek pieskatīts, iesaistīts aktivitātēs atbilstoši savām spējām. Mums ir Dienas centrs, kurā sniedzam ikdienā vajadzīgus pakalpojumus senioriem – friziera, medmāsas, šuvēja pakalpojumus, piedāvājam dušas un veļas mazgāšanas pakalpojumus.

Kur tas varētu atrasties?
A.P.: -Tas varētu būt kaut sociālā dienesta 2.stāvā, kur telpas varētu pielāgot cilvēkiem arī ar funkcionāla rakstura traucējumiem, ierīkojot liftu.

M.D.: -Labāk būtu, ja telpas atrastos pirmajā stāvā.

Kas būs tālāk? Vīzija būtu šāda: Latgales plānošanas reģions visas vajadzības būs apzinājis un ļaus mums 2017.gadā pretendēt uz ERAF līdzekļiem šāda Dienas aprūpes centra izveidei.

M.D.: -Gribu uzsvērt, ka Balvu teritoriālajā invalidu biedrībā saņemti tikai pieci iesniegumi. Aktīvi strādājam gan mēs, gan sociālā dienesta cilvēki, tomēr rezultāts nav iepriecinošs. Padomājiet paši, ja mūspusē ir 149 bērni un 194 pieaugušie... Nesaprotu, kāpēc vecāki vai aprūpētāji ir tik vienaldzīgi par savu nākotni. Aicinu milēt savus slimniekus, atvieglot viņu ikdienu un ļaut izbaudīt dzīvi arī ārpus četrām sienām.

A.P.: -Savulaik daudz runājām, vai mums ir vajadzīgi grupu dzīvokļi, kas atrodas uz pansionāta bāzes. Šķita, beigsies projekts, beigsies pakalpojums. Nav tā, pakalpojums turpinās, jo cilvēkiem tas ir nepieciešams un to jau trešo gadu pilnībā finansē Balvu novada pašvaldība.

Kas pieņems gala lēmumu?

A.P.: -Latgales plānošanas reģiona vadības grupa, balstoties uz pašvaldību aktivitāti. Jo aktīvāki būs mēs, jo labākas izredzes. Skumji vien tas, ka no visa nezināmā baidāties un ļaujām, lai notikumam rit savu gaitu. Pieļauju, ka daļa neko nezina par šādu projektu, lai gan esam informējuši arī visus ģimenes ārstus. Daži vecāki nav gatavi iziet ārpus mājas sabiedrības attieksmes dēļ, tāpat vecākiem ar bērniem ir tik stipra emocionālā saikne, ka viņiem ir bail, ka tikai kaut kas nenotiek. Varbūt arī tas attur no vēlēšanās iesaistīties projektā.

M.D.: -Daudzi bērni dzīvo internātā un viņus mājās atved nedēļas nogalēs vai pat retāk. Problēmu nav, kamēr bērns ir skolā. Problēmas sākas brīvlaikos. Aicinu vecākus uz sapulci, lai runātu par šo jautājumu. Ko vecāki darīs, kad bērns pabeigs skolu?

A.P.: -Aicinu visus saslēgties kopīgā darbā, lai risinātu šīs problēmas. Vēlreiz aicinu rakstīt iesniegumus Sociālajā dienestā vai invalidu biedrībā. Mēs esam bezspēcīgi bez sabiedrības un vecāku iesaistīšanās.

Ko šobrīd darāt lietās labā?

A.P.: -Ir izveidota projekta darba grupa, kurā strādās arī Marija. Mums plānošanas reģions būs jāinformē, kādi šobrīd pieejami pakalpojumi, kādi vēl nepieciešami. Kā jau iepriekš minēju, galvenais uzdevums ir informēt sabiedrību.

Kādi pakalpojumi pieejami jau šobrīd?
A.P.: -Projekta ietvaros jau šobrīd pieejams "Atelpas brīža" pakalpojums, tiesa, ne Balvos. Ko tas nozīmē? Bērnu (līdz 18 gadu vecumam) ar smagiem funkcionāliem traucējumiem, tādu, kuram ir piešķirts īpašs kopšanas pabalsts, līdz 30 dienām gadā var ievietot aprūpes iestādē, kur tiek nodrošināta bērnu uzraudzība, speciālistu konsultācijas, saturīga laika pavadīšana, ēdināšana četras reizes dienā, pastaigas. Tuvākā pakalpojuma saņemšanas vieta ir Sigulda, bet tūlīt būs arī Rēzeknes novada Tiskādos. Turklāt, kā jau minēju iepriekš, par šo pakalpojumu jeb atelpas brīdi vecākiem nav jāmaksā. Bērna nogādāšanai iestādē un atvešanai atpakaļ transportu nodrošina Sociālais dienests un to finansē Latgales plānošanas reģions. Arī vecāki ir cilvēki, kuri grib kaut kur aizbraukt, varbūt pašiem ir nepieciešama ārstēšanās.

Otra iespēja šobrīd projekta ietvaros ir "Aprūpes pakalpojumi bērniem ar funkcionāliem traucējumiem". Tas ļauj vecākiem, kuriem ir bērns līdz 4 gadu vecumam, kam ir piešķirts īpašs kopšanas pabalsts, prombūtnes laikā uzticēt bērnu aprūpi cilvēkam, kuram viņi uzticas. Šī pakalpojuma pieprasīšanas gadījumā prombūtnē jābūt pamatotai: vai nu vecāki strādā, apmeklē kursus, vai mācās. Pakalpojumu var saņemt līdz 50 stundām nedēļā. Vienīgā piebilde, to nevar nodrošināt pirmās pakāpes radnieks. Arī par šo pakalpojumu vecākiem nav jāmaksā.

M.D.: -Vai šo pakalpojumu var sniegt auklītes, kuras mācās Balvu Profesionālajā un vispārīgās vidusskolā?

A.P.: -Jā, turklāt cilvēki, kuri nodrošinās šo aprūpes pakalpojumu, saņems atalgojumu.

Kādam jābūt "sausajam atlikumam" deinstitutionalizācijas projektā?

A.P.: -Projekta ietvaros būtu jāveidojas sabiedrībā balstītu pakalpojumu tīklam, kas pārklātu visu Latgales reģionu un būtu pieejams ikvienai ģimenei, kurā ir persona ar invaliditāti.

M.D.: -Viss ir pašu rokās. Vecāki, esiet drosmīgi!

Anita Petrova: -Ļoti gribētos, lai mēs būtu tik gudri, ka spētu savus cilvēkus motivēt uzrakstīt iesniegumus, lai nākotnē varētu saņemt atbalsta pasākumus atbilstoši vajadzībām.

Īsumā

Jauniešu centrs atklāj sezonu

14.septembrī pulksten 14 Balvu Bēru un jauniešu centrs aicina visus interesentus uz sezonas atklāšanu. Plkst. 16.00 skolotāja Dita Nipere atklās studijas "Di – Dancers" pirmo nodarbību. Pirmie iemēģināt deju soļus sāks iesācēji – 1. - 9.klašu skolēni, bet plkst. 16.30 sezonu uzsāks "Juniori" (pedagogi Dita Nipere un Alina Saveļjeva). Plkst. 16.00 Rita Keiša skandinās balsis vokālās studijas telpā 2.stāvā, bet tajā pašā laikā 1.stāvā Jānis Ikstens radīs brīnumus "Tehniskās jaunrades klubīnā" un Inese Hmara radinās "Čaklos pirkstiņus" pārsteigumu darināšanai. Plkst. 16.15 Līga Veigule kopā ar bērniem rosīsies "Vizuālās un plastiskās mākslas" pulciņa vidē BBJC 1.stāva 1.kabinētā. Savukārt plkst. 16.30 Inta Ozola mācīs būt skaistiem "Skaistumkopšanas pulciņā" vokālās studijas telpā 2.stāvā, bet tos, kuriem tuvāka aktiermāksla, Gunita Prokofjeva šajā laikā aicinās sevi saskatīt "Skatuves talantu". Plkst. 16.45 Aiga Jansone visiem interesentiem atklās "Apģērbu un aksesuāru darināšanas" pulciņa noslēpumus, bet plkst. 17.00 Jauniešu telpā BBJC apmeklētājus Gunita Prokofjeva un Agnese Puļča aicinās "Iimēt kopā nākotni". BBJC darbinieces laipni aicina visus interesentus apmeklēt "Atvērto durvju" dienu un izvēlēties sev tīkamāko nodarbi!

Viļakas jaunieši ciemojas Igaunijā

Augusta nogalē Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra jaunieši devās uz Igauniju, lai kopā ar dalībniekiem no Igaunijas, Ukrainas un Gruzijas piedalītos jauniešu apmaiņas projektā par biznesa un uzņēmējdarbības tēmu. Viļacēni piedalījās dažādās šīm tēmām veltītās nodarbībās un aktivitātēs ziņošu treneru vadībā, bet noslēgumā izstrādāja biznesa plānus, cīnoties par naudas balvu EUR 50 vērtībā. Lai gan Viļakas jaunieši palika godpilnajā otrajā vietā, naudas balvu atstājot Gruzijas jauniešu komandai, abus viņu izstrādātos biznesa plānus atzinīgi novērtēja, jo tos iespējams reāli īstenot Latvijas un Viļakas novadā.

Ciemošanās laikā jaunieši uzlaboja komunikācijas un prezentēšanas prasmes, arī svešvalodu zināšanas. Stāstot par savu valsti, Latvijas nacionālajā vakarā viļacēni bija sagatavojuši aktivitātes un uzdevumus, kurus pildot varēja uzzināt interesantus faktus par Latviju. Neizpalika arī kopīga zupas un Latvijas saldumu ēšana.

Jauniešu apmaiņas dalībniece Laila Milakne atzīst, ka pavadītā nedēļa Igaunijā deva jaunu pieredzi un zināšanas uzņēmējdarbības, biznesa uzsākšanas un starptautiskas komunikācijas jomā: "Nedēļas garumā mēs varējām izbaudīt un iejusties citu valstu iedzīvotāju lomās: pirmajā vakarā bijām latvieši, otrajā - iejutāmies ukraiņu lomā, trešajā pārtapām par igauņiem un vēlāk - gruzīniem. Īpaši mums garšoja gruzīnu saldums čurčela! Visinteresantākais bija biznesa idejas meklēšana un biznesa plāna rakstīšana. Tā būs noderīga pieredze. Asas izjūtas izraisīja šaušana ar loku un ieroci. Pēdējā vakarā dančus griezām igauņu jauniešu grupas mūzikas pavadībā."

Gadu sāka ar noteikumu iepazīšanu

2.septembris Balvu pamatskolā sākās ar labo emociju stundu, kuras laikā skolēni ar audzinātājam pārrunāja vasarā piedzīvoto, kā arī radīja labvēlīgu atmosfēru klasēs un veicināja savstarpējās sadarbības prasmes. Tad sekoja drošības stunda, kur skolēni tikās ar Nepilngadīgo lietu inspektoru Ilmāru Vizuli, lai kopā atkārtotu par uzvedību sabiedriskās vietās, īpaši uz ceļa. Neizpalika arī plānošanas stunda, kuras laikā skolēni ievēlēja klašu pašpārvaldi un atkārtoja skolas iekšējās kārtības noteikumus.

Uz vērtību stundu skolēnus aicināja Balvu pamatskolas skolēnu pašpārvaldes prezidente Brīgita Zelča, kura uzsvēra, ka skolas vērtības ir piederība, sadarbība un atbildība. Skolas psiholoģe Jolanta Ikstena pastāstīja, ko dara psihologs, bet skolas speciālais pedagogs Zanda Pipare iepazīstināja skolēnus ar savu profesiju, atgādinot skolēniem pozitīvas uzvedības normas. Direktores vietniece Larisa Krištopanova iepazīstināja skolēnus ar problēmsituācijas risināšanas četriem soļiem Balvu pamatskolā, kā arī atgādināja svarīgākos noteikumus, kas skolēniem jāzina par mācību sasniegumu vērtēšanas kārtību.

Tā kā 2016./2017.mācību gads paies Latvijas simtgades zīmē, skolēni vienojās, ka šajā mācību gadā Latvijai dāvinās tikai savus labos darbus.

Pieredze

Dalās atmiņās, kas sildīs ziemā

Dienām kļūstot isākām un rītiem - dzestrākiem, sācies jauns skolas gads. Taču saspringtā darba un mācību ritma starplaikos Rugāju skolēnu un skolotāju sirdis sildīs jaukas atmiņas par šīs vasaras skaistajiem ceļojumiem.

Sajūsmina kalnu ainavas

Ceļojumu uz Horvātiju kopā ar ģimeni un draugu ģimeni Rugāju novada vidusskolas 10.klases skolniece AGNESE IKSTENA gaidīja ar lielu nepacietību, savu dzīvi pakārtojot šim satraucošajam notikumam. "Dodoties uz Horvātiju, par šo valsti zināju samērā maz, vien to, ka laiks tur ir karsts, dabas ainavas - brīnišķīgas un jūrā mitinās jūras eži, no kuriem esot jāuzmanās. Ar tādu domu arī devāmies ceļā..." atceras skolniece.

Ceļojot ar nelielu autobusu, pa ceļam uz galamērķi rugājiēšiem izdevās apskatīt vairākas valstis, piestājot, kur vien viņi vēlējās. Pieveikuši ceļa posmu līdz Austrijas robežai, viņi satika latviešus, kuri arī bija ceļā uz Horvātiju. "Aprunājāties un noskaidrojām, ka viņi dodas uz Splitu," atklāj Agnese. Meitene stāsta, ka brauciens caur Austriju bija iespaidiem bagāts, jo viņai ļoti patīk kalni: "Acis un sirdis liksmoja, jo ik pa laikam parādījās arvien jaunas kalnu virsotnes."

Savukārt vismīļākā Horvātijas vieta Agnesei un pārējiem ceļotājiem bija KRK sala, kas priecēja ar neparastiem kalnu skatiem un sapņu pludmalēm, tāpat ceļotāji no Rugājiem augstu novērtēja Horvātijas dārgumus – krāšņos Plitvices ezerus. Horvātijā Agnesei izdevās pārliecināties, ka brīdinājumi par jūras ežiem nebija gluži bez pamata: "Par jūras ežu esamību bijām dzirdējuši tikai no nostāstiem internetā, taču, peldoties jūrā, sajūtām to aso adatu kažociņu, kas nebija patīkami pēdām. Ezim ir īpašs piesūcekņš, ar kuru tas turas pie akmens, bet ar kustīgo adatu palīdzību pārvietojas pa jūras gultni, dzīvojot savu dzīvi. Īsts brīnums bija tādu paturēt savās rokās."

Tā kā Agneses ģimene iemīlējusi kalnu pilsētiņas, arī šogad ielānoja apskatīt kādu no tām – šoreiz Istras pussalā. "Lai nokļūtu līdz kalnu pilsētiņai, nācās piedzīvot elpu aizraujošus momentus, braucot pa serpentīnveida ceļiem, kurus bija grūti izprast pat navigācijai!" dažus no satraucošākajiem brīžiem kalnainajā apvidū atceras meitene. Agnese priecājas, ka vasarā varēja apskatīt sešas Eiropas valstis: "Tās bija iespaidiem bagātas un neaizmirstamas 10 dienas, kuras ilgi paliks atmiņā!"

Pamodina sevi Žilu Vernu

Rugājiete, skolotāja INGA GARĀ uzskata, ka pasaule ir pārāk liela, lai nejautos kārdinājumam to iepazīt: "Tāda doma pārņem katru vasaru, kad starp kartupeļu ravēšanu, grāmatu lasīšanu, saules un ūdens baudīšanu manī pamostas mazs Žils Verns, kurš rosina doties tuvāk vai tālāk ceļojumā," stāsta Inga. Šī vasara nebija izņēmums. Lai gan atzīst, ka niecīgo izmaksu dēļ šoreiz biļetes iegādājās pēdējā brīdī un brauca ne gluži uz savu sapņu zemi, jo līdz šim vairāk vilinājušas daudz tālākas un siltākas zemes, doma par klinšainajiem kalniem, fjordiem un troļļiem arī šķita vilinoša. "Tā vienā saulainā jūlija dienā divatā ar mammu lidojām uz pusnakts polārās saules zemes – Norvēģijas – galvaspilsētu Oslo, kuru vēl 20.gadsimta sākumā dēvēja par Kristiāniju. Pieredze, ceļojot divatā, mums jau bija, jo aizpērn piepildīju mammas sapni nokļūt Romā un Vatikānā," stāsta Inga.

Maršrutu ceļotājas no Rugājiem izplānoja laikus, lai tam veltītais laiks būtu piepildīts un atbraucot nepārņemtu sajūta: "Cik žēl, ka nepaspēju aplūkot to un to." "Lai gan Skandināvijas valstis asociējas ar augstām cenām un dzīves dārdzību, daudz ko elpu aizraujošu varēja apskatīt bez liekiem izdevumiem. Žilbinoši baltā operas ēka, kurā varēja uzkāpt no pašas apakšas līdz jumtam un lūkoties uz fjordiem, Akerhūsas cietoksnis ar iespaidīgo arhitektūru, Vigelunda parks ar lielāko viena autora skulptūru izstādi pasaulē, Oslo rātsnams, kurā ik gadu 10.decembrī pasniedz Nobela Miera prēmiju – tas viss bija laika, atmiņu un lidošanas vērts!" stāsta ceļotāja. Tomēr vislielāko iespaidu uz rugājietēm atstāja Nacionālais mākslas muzejs, kurā vienuviet bija ieraugāmas Edvarda Munka, Vinsenta van Goga, Pablo Pikaso, Pola Gogēna un citu mākslinieku gleznas. "Tas atgādināja iesēšanos laika mašīnā un nokļūšanu 19.gadsimtā. Pārņēma neticama sajūta, apzinošas gleznu vērtību," iespaidos dalās Inga.

Pēc urbānās atpūtas mājupceļā māte un meita baudīja arī klinšu un dzidro ūdeņu fjordu ainavas, daloties iespaidos, emocijās un laimē, ka divatā piedzīvoti lieliski brīži. "Kraļiet mirklus un pieredzi, ne lietas! Ceļojiet, tādējādi ieraugot pasauli

Kopā pie jūras. Zinot, ka neviens nespētu atturēties no peldes pasakainajās Horvātijas pludmalēs, ceļotājus no Rugājiem pirms brauciena brīdināja uzmanīties no jūras ežiem. Agnese (no kreisās) stāsta, ka ežu pieskāriens patiesi bijis nepatīkams, tomēr viņa pamēģinājusi vienu no tiem paņemt rokās. "Tā bija neparasta sajūta," atzina meitene.

Pasakainās Horvātijas ainavas. Agnese Ikstena atklāj, ka ceļojumu uz Horvātiju gaidīja ar lielu nepacietību. Šajā valstī redzētais un piedzīvotais nelika vilties.

Ievēro tradīcijas. Nokļūstot Oslo, jāpieskaras Oslo simbola - stacijas tīģera - astei, tad vienmēr būšot veiksmē, nauda un labklājība. "Drošības pēc aptaustīju visu tīģeri," smeļ Inga Garā.

un saprotot, ka atgriezties mājās, savā zemē, ir visjaukāk!" aicina Inga.

Noteikti brauks vēlreiz

Arī Rugāju novada vidusskolas 10.klases skolniece KLINTA KOČĀNE šajā vasarā devās ceļojumā uz Norvēģiju, Tonsbergu. "Tas ir lielisks veids, kā pavadīt vasaru," pārliecināta jaunie. Norvēģijā Klinta pavadīja vienu vasaras mēnesi, kura laikā guva daudz brīnišķīgu iespaidu un redzēja daudz interesanta un neprasta. "Taču vēl vairāk ir palicis, ko apskatīt," uzskata ceļotāja.

Norvēģijā Klinta saskatīja arī zināmas līdzības ar dzimteni. Piemēram, laika apstākļi stipri neatšķirās no Latvijā piedzīvotajiem. "Ļoti interesanti bija apskatīt citas valsts kultūras liecības, paklausīties norvēģu valodu un to pamācīties," gūtajos iespaidos dalās meitene. "Sevišķi lielu baudījumu sagādāja pasakainie kalnu skati, kādus Latvijā nekad neie- raudzīt. Kāpšana kalnā bija milzīgs izaicinājums, kas vēl ilgi paliks atmiņā. Šo ceļojumu noteikti atkārtosu. Tas bija piedzīvojums, ko nekad neaizmirsīšu," pārliecināta jaunie. Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Aktuāli

Izvietojiet banerus "Nemēslo! Mēs šeit dzīvojam!"

Lai apturētu dabas piemēslotāju nosodāmo rīcību pret vidi un līdzilvēkiem, 28 sadzīves atkritumu apsaimniekošanas uzņēmuma SIA "ZAAO" darbības pašvaldībās, tostarp arī Baltinavas, Balvu, Rugāju un Viļakas novados, izvietoti informatīvie baneri, kas aicina iedzīvotājus nemēslo. Baneri lielākoties izvietoti vietās, kur ilgākā laika posmā novērota nelegāla atkritumu izmešana.

Balvu novadā izvietoti četri baneri – Balvu pilsētā, Bērzkalnes pagastā, Bērziņu pagasta Gribkovas ciema mežmalā un Kubulu pagasta Sitas stāvlaukumā. Viļākā abi baneri izvietoti pilsētā, jo, kā saka novada pašvaldības izpilddirektore Zigrīda Vancāne, – mēslojēju pietiek visur. Baltinavas novada teritorijā iedzīvotājus uzrunā trīs baneri, kas novietoti pie Svātūnes ezera peldvietas, pie bijušās Puncuļovas sadzīves atkritumu izgāztuves un Baltinavas – Tilža ceļa malā. Saņemtie trīs baneri šonedēļ vēl nebija izvietoti Rugāju novadā, taču pašvaldības izpilddirektore Daina Tutīņa pastāstīja, ka tos izvietos Dubļukalna – Tilžas ceļa malā pie pagrieziena uz Cūksalām, Rēzeknes – Gulbenes ceļa malā pie Kapūnes un Skujetnieku pusē. "Banerus esam saņēmuši, atliek tikai izdomāt, kā tos nostiprināt, jo, kur tos novietot, jau zinām," viņa teica.

Baneri izvietošana ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM), akciju sabiedrības "Latvijas Valsts meži" (LVM), Latvijas Pašvaldību savienības, Vidzemes plānošanas reģiona un SIA "ZAAO" kopīgais ieguldījums Latvijas simtgadei veltītajā vides iniciatīvā "100 darbi Latvijai".

Baneri Sitas stāvlaukumā. Sitas stāvlaukums atrodas Balvu novada Kubulu pagastā, iebraucot no Gulbenes novada. Kuram ir luste, šķērsojot tiltu, uzpīpina: esam tikpat kā mājās! Stāvlaukumā mēdz piestāt atpūsties gan kravas mašīnu šoferi, gan vieglo automašīnu vadītāji ar pasažieriem. Starp viņiem ir arī tādi, kuri sadzīves atkritumus – papīrus, tetrapakas, PET pudeles, izsmēķus – izmet turpat, neņemot vērā, ka šeit dzīvo arī citi. Tagad par to atgādina plakāts, kas nostiprināts starp diviem kokiem.

Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums "ZAAO" ir uzsācis vides iniciatīvu "100 darbi Latvijai" un aicina iedzīvotājus apvienot savas zināšanas un idejas, prasmīgās darbarokas un resursus, lai 2018.gada 18.novembrim kopīgiem spēkiem paveiktu vismaz 100 nozīmīgus darbus vides labiekārtošanā, izdaiļošanā un izglītībā. Savu labo vides darbu "ZAAO" aicina pierēģistrēt iniciatīvas mājaslapā www.100darbilatvijai.lv. Visi darbu veicēji tiks iemūžināti "100 darbi Latvijai" iecībās, kas paliks vēsturē.

"Pašvaldības iegulda nozīmīgus resursus, tajā skaitā nodokļu maksātāju naudu, lai radītu atkritumu apsaimniekošanas sistēmu. Talkas diena reizi gadā, kad dodamies savākt citu izmestus atkritumus, neatrisina dabas piemēslošanas problēmu. Visam pāri stāv cilvēka saprāts, inteliģence un sirdsapziņa. Baneri palīdzēs pašvaldībām kaut nedaudz izmainīt mēslojēju apziņu atgādinot, ka šāda rīcība nav akceptējama visai sabiedrībai," masu saziņas līdzekļos paudis ZAAO valdes priekšsēdētājs Aivars Sirmāis.

Mans dabas stūrītis

Patīk vērot pelēnus pļāvā

Daudziem no mums ir dabas stūrītis, ko saucam par savu, – soliņš pavēni zem ceriņu vai jasmīnu krūma, upes vai ezera krasts, koks, pie kura pieglausties. LĪVA GARBACKA, kura šogad mācās 6.klasē Rugāju vidusskolā, ir dabas un dzīvnieku mīļotāja. Arī viņai ir savas iemīļotas vietas, kur patīk uzturēties ārpus mājas un skolas.

Aizvadītajā mācību gadā Līva piedalījās 5.-6.klašu konkursā "Cielavas gudrības". Cītīgi meklēja atbildes uz jautājumiem, gan atbildot uz tiem konkursa neklātienēs kārtā, gan piedaloties pusfinālā un finālā. Rezultātā Līva un vēl divas viņas klases meitenes – Meldra Pērkone un Meldra Nazarova – iekļuva konkursa finālā, kur Līva izcīnīja 4.vietu. Līva atzīst, ka sameklēt atbildes uz konkursa jautājumiem internetā bija daudz vieglāk, nekā atrast atbildes uz uzdotajiem jautājumiem dabā. "Visgrūtāk bija ar koku lapu atpazīšanu. Bija jāiet pa taciņu mežā un jāatpazīst tur augošo koku lapas. Tāpat pagrūti bija arī ar dzīvnieku pēdu atpazīšanu," viņa saka. Tomēr saņemtās balvas – dzīvnieku pēdu ģipša komplekts, dažādi plakāti, grāmatas un atzinība – bija skaists atalgojums par pūlēm un pamudinājums iesaistīties ar dabu saistītās aktivitātēs arī turpmāk.

Vai arī šajā mācību gadā Līva piedalījās "Cielavas gudrību" konkursā, viņa vēl nezina, jo ir pietiekami noslogota mācībās. Taču Rugāju vidusskolai ir iespēja šajā mācību gadā rīkot "Cielavas gudrību" konkursa pusfinālu savā skolā. "Ir tikai jāsadabū vēl četras skolas," saka bioloģijas skolotāja Lolita Krēbse. Rugāju vidusskolas 5.-6.klašu skolēni jau vairākus

Pļāvā. Līva (no labās) ar savu māsiņu Mariku izmantoja izdevību nofotografēties ar kaimiņu taksu uz siena ruļļa, pret ko arī sunim nebija iebildumu.

gadus ar labiem panākumiem piedalās "Cielavas gudrību" konkursā un ir izcīnījuši pat 2.vietu valstī.

Arī bez piedalīšanās ar dabu saistītās aktivitātēs – konkursos, talkās un dažādos citos pasākumos – Līvai patīk atrasties laukā, pļāvā, pie ūdens. Viņa atklāj, ka vislabāk patīk pļāvā, kur ne tikai zied dažādas puķes, bet notiek arī rosīga kukaiņu, putnu un mazo dzīvnieku dzīve. "Mums ar brālēnu patīk vērot pelēnus pļāvā, kuri tur rosās. Viņiem pļāvās ir daudz alu," stāsta Līva.

Īsumā

Vilki staigā, bet neuzbrūk

Masu saziņas līdzekļi jau informējuši par vilku uzbrukumiem mājdzīvniekiem, jo sācies jauno vilcēnu apmācības laiks. No vilku uzbrukumiem cietuši arī mājdzīvnieki Austrumlatgales virsmežniecības teritorijā. Balvu mežniecības vecākā mežzine GUNA ZAČESTE apgalvo: "Balvu mežniecības teritorijā par vilku uzbrukumiem mājdzīvniekiem neviens saimnieks mums pagaidām nav sūdzējies. Pēdas gan var manīt. Vilku uzbrukumus mājdzīvniekiem visātrāk var sagaidīt, kad mazināsies meža dzīvnieku skaits, jo Āfrikas cūku mēris neatkāpjas. Tas pamazām iet plašumā. Aizvadītajā nedēļā beigta mežacūka atrasta Balvu pagasta Āžudambī, otra pusdzīva nomedīta. Runājām ar medniekiem, ka viņi pastaigās pa krūmiem un vēl paskatīsies, vai nav kāds beigts dzīvnieks."

Mednieku kolektīva "Bebritis" mednieks VIESTURS KOZLOVSKIS vēl ar otru mednieku, ejot pa mežu, arī redzējuši vilku. "Pēdas manītas – gan vilku, gan lūšu, bet pašus plēsējus tagad nomedīt grūti," viņš saka.

Veiksmīgāks šajā ziņā izrādījies medību kolektīva "Mieriņi" mednieks Andris Konivāls. Viņš, medijot uz gaidi mežacūkas, nomedījis arī vilku. Medību kolektīva vadītājs ILMĀRS ŠTĀLS pastāstīja, ka vilks nomedīts netālu no saimniecības, kurā nodarbojas ar aitkopību. "Vilki pa naktīm gaudo, tāpat ir!" saka I.Štāls.

Meklējam atbildi

Kas māc, tas velk!

"Iepriekšējā "Vaduguns" numurā varēja lasīt, ka Bērziņu pagastā pie Ičas ciemojušies ekskursanti no Vidzemes. Viņi cienāti arī ar zivju zupu. Par zivīm Ičas upē pēc negadījuma, kad tur pēc ugunsdzēsēju mācībām it kā ieplūda no ugunsdzēsības aparātiem izpūstās putas, dzirdēta pretrunīga informācija: vieni saka, ka ir, citi – nav. Vai nevarētu to noskaidrot?" jautā kāds lasītājs.

Bērziņpiliētis un kaislīgs makšķernieks DZINTARS ŽĪGURS jau ar pirmo teikumu apliecina: "Priekš manis zivju daudz! Līdaku pamaz, bet raudas, plauži, ruduļi ķeras labi, arī pa kādai meža vimbai. Kas māc, tas velk. Bet kas nemāc, tam nekā." Notikums ar ugunsdzēsēju mācībām, viņaprāt, zivju daudzumu upē ietekmējis. Pirms tam varēja saskaitīt līdz 15 makšķernieku laivām vienlaikus. Visi, kam vien nebija slinkums, makšķerēja zivis. Triju stundu laikā varēja izvilkēt 20 līdakas. Tagad zivju mazāk, bet ir. "Zivis ietekmēja arī tas, kad attaisija slūžas. Upē ieplūda apkārtējās pļāvās uzkrājis ūdens, kas jau smirdēja, jo pļāvās puva zāle, tāpat upē ieplūda duļķes, – zivīm bija pilnas žaunas ar smiltīm. Domāju, ko tie baltie gārņi virs upes līdinās. Skatos, beigtas zivis gar upes malu mētājas. Kad pirms trim gadiem bija tas notikums ar ugunsdzēsēju mācībām, pie manis trīs reizes televīzija bija atbraukusi, bet kad attaisija slūžas, tad neviens nepainteresējās, kas un kā," secina Dzintars. Taču zivis atjaunojas.

Cits bērziņpiliētis, Andris Barkāns, arī pazīstams makšķernieks, atzīst, ka ar pīcku pie upes vai laivā vairāk iznāk pabūt pavasarī un rudenī. Vasarā, viņaprāt, zivis tā neķeras. Ir makšķernieki, kuri zivis zināmās vietās piebaro. Tad nu gan! Tomēr agrāk, viņaprāt, zivju gan upēs, gan ezeros bija vairāk, lai arī padomju gados lauksaimniecībā izmantoja ķīmiju. "Tanī pašā Lubānā asarus varēja vilkt no vietas, bet tagad jāsēž krietni ilgi. Labāk uz Peipusu aizbraukt. Grūti izskaidrojama tā daba," spriež zivju zvejas lietpratējs.

Masveida zivju bojāeju Ičas upē konstatēja pirms trim gadiem, kad uz ceļa pie upes notika ugunsdzēsēju mācības. Taču noteiktie aizliegumi pēc vides dienesta pārbaudes ir jau atcelti, ūdens upē vairs nerada draudus dzīvībai un veselībai. Kā var spriest no sarunas ar vietējiem makšķerniekiem, arī zivis ir atjaunojušās.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Īsumā

Stikla mākslinieces izstāde Sakrālajā kultūras centrā

Foto - Z. Logina

Līdz pat oktobrim Sakrālajā kultūras centrā Balvos skatāma Ramonas Pēkšēnas darbu izstāde "Izmaiņas ir iespējamas". Viņa ir stikla nozares māksliniece, kura radošās domas realizējusi mozaikas tehnikā veidotos darbos. Ramonas darbi ir par garīgām vērtībām. Tie veidoti, stiklu papildinot ar sudrabotu, zeltītu pārklājumu, lai veidotos pietātes un daiļuma sajūta. Ramona mācījusies Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolā un vēlāk Latvijas Mākslas akadēmijā. Māksliniecei bijušas divas personālizstādes - "Svētums" un "Izmaiņas ir iespējamas".

Grāmatā arī Rutas Cibules un Andas Beitānes Ziemeļlatgales pieredze

UNESCO Latvijas Nacionālā komisija un Latvijas Nacionālais kultūras centrs laidis klajā izdevumu "Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšana: Latvijas pieredze". Tas nāk pie lasītājiem laikā, kad apritējuši desmit gadi, kopš stājās spēkā UNESCO Konvencija par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu. Izdevumā

apkopota pieredze, ko uzkrājušas Latvijas nevalstiskās organizācijas, kas savā darbībā saistītas ar nemateriālo kultūras mantojumu un tā pārmantojamības nodrošināšanu. Krājumā var izsekot vairāku gadu garumā ilgušajai darbībai tradicionālās kultūras pārmantojamības nodrošināšanā Ziemeļlatgalē, ko apkopojušas Balvu novada Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes metodiskā nemateriālā kultūras mantojuma jautājumos Ruta Cibule un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas profesore, etnomuzikoloģe Anda Beitāne.

Ruta Cibule piedalījās grāmatas atvēršanā, kas notika Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, pasākumā "Suitu kultūrtelpas nozīme Latvijas nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā". To vadīja Latvijas Nacionālā kultūras centra direktore Signe Pujāte. "Pasākumā redzēju suitu kopienas priekšnesumu, kā arī ar interesi klausījos kultūras ministres, kura ir arī UNESCO LNK Asamblejas prezidente, Daces Melbārdes uzrunu. Šīs grāmatas prezentāciju vadīja Latvijas Kultūras akadēmijas docente, pētniece Anita Vaivade. Ir gandarijums, ka par mūsu Ziemeļlatgales pieredzi uzzinās interesenti ne tikai latviešu, bet arī angļu valodā, jo grāmata ir divās valodās," stāsta R. Cibule. Arī grāmatas ievadvārdos viņa atzinusi, ka "Ziemeļlatgale, neapšaubāmi, ir manas darbības daudzu gadu veiksmes atslēgas vārds, un tā ir vienīgā vieta uz pasaules, kas mani visvairāk saistījusi. Domāju, manai atziņai piekritīs arī Anda Beitāne." Grāmatā stāstīts par bijušo Balvu rajonu, ikdienā sarunā sauktu par Zelta stīgu jeb Dziedošo robežu, jo vēl šobrīd te darbojas vairāk nekā 20 vērā ņemamas folkloras kopas, kapelas un arī kolektīvi, ko vēl nosacīti var saukt par etnogrāfiskajiem ansambļiem. 11 prasmju nesēji kļuvuši par godpilnajiem Valsts Kultūrkapitāla fonda mūža stipendiātiem, četri no kuriem vēl turpina savas aktīvās gaitas. Izdevums bez maksas pieejams Latvijas Nacionālajā kultūras centrā Rīgā, Pils laukumā 4, 3. stāvā.

Atzinība

Katra paaudze nāk ar savu pasaules redzējumu

Balvu Mūzikas skolas skolotājs, Balvu Romas katoļu draudzes ērģelnieks JĀNIS BUDEVĪČS novada svētkos saņēma Atzinības rakstu par aktīvu darbību draudzē un nozīmīgu ieguldījumu novada kultūrvides veidošanā.

Skolotāju satieku mūzikas skolā, savā darba kabinetā. Teju, teju sāks nākt skolēni, kuri izvēlējušies metāla pušamo instrumentu klasi. Uz galda un pie sienas izvietoti instrumenti - trompete, trombons, eifonijs, tuba.

Pieredze pasaka priekšā

Skolotājam šeit aizvadīti jau apmēram 17 gadi, uzkrāta pieredze un ir savs redzējums par lietām un notikumiem. "Ir skolēni, kuri uz mūzikas skolu jau nāk ar domu mācīties un spēlēt to vai citu instrumentu. Reizēm vecāki iesaka un palīdz izdarīt izvēli, bet to, kādu instrumentu viņš spēlēs, mēs saprotam tikai tad, kad speram pirmos soļus. Ir tāds jēdziens kā fizioloģiskā piemērotība kādam konkrētam instrumentam, bet tas atklājas pēc pāris nodarbībām. Tad ar skolēnu vienojamies un instrumenta izvēli mainām," skaidro skolotājs. "Visos laikos ir tādi, kuri vēlas mācīties vairāk, un citi, kuriem šī vēlēšanās viņu vecumā vēl nav tik izteikta. Katra paaudze nāk ar savām rakstura, runas iezīmēm, tāpēc mūsdienu skolēnus nevar uzrunāt tāpat kā pirms gadiem desmit. Valodā ienāk jauni jēdzieni, un skolotājam tie jāzina, lai labāk saprastu savus audzēkņus," uzskata Jānis Budevīčs.

Laiks jāatrod arī pūtēju orķestrim

Skolotāja ceļš uz savu profesiju ir līdzīgs citiem, kuri neatlaidīgi - soli pa solim - iet izaugsmes virzienā. Balvu Mūzikas skolai sekoja Rēzeknes mūzikas vidusskola, tad studijas Daugavpils Universitātes toreizējā Mūzikas un mākslas fakultātē. Ja runā par to, kādu mūzikas instrumentu labprāt spēlēt pats, Jānis, mirkli padomājot, bilst: "Ne par vienu es nevaru teikt tik tieši - tas ir mans! Tā var spriest tikai profesionāļi." Skolotāja viedoklis ir, ka tik, cik kāda instrumenta spēlē ieguldīsi, tieši par tik tas kļūs mīļāks un tuvāks. Viņš zina, ka ir mūzikas skolotāji, kuri labprāt uzspēlē kādos ansambļu sastāvos, arī individuāli. "Man tam nepietiek laika. Tas, ko proti savā profesionālajā jomā, jādara pēc labākās sirdsapziņas. Es zinu, ko vēl vajadzētu paspēt, bet... Balvu Tautas pūtēju orķestri spēlēju trombonu, un mēģinājumi mums ir divas reizes nedēļā. Orķestris darbojas aktīvi, katru gadu mēs apgūstam vismaz vienu, bet lielākoties divas jaunas konkursu programmas," skaidro skolotājs. Uz jautājumu, kad pienāk gandarijuma mirklis par ieguldīto laiku un darbu, Jānis saka tieši, - jebkad, kad skan! "Tu spēlē un jūti, - patlaban viss notiek. Tas tikpat labi var būt kā mēģinājumā, tā koncertā," bilst Jānis. Orķestris savā ziņā ir viena liela komanda, un katram tajā jāie-

Foto - Z. Logina

Balvu Mūzikas skolā. Jānis Budevīčs savā mācību klasē pirms stundu sākuma. Tūlīt vērsies durvis un nāks skolēni, lai apgūtu metāla pušamo instrumentu spēli.

kļaujas ar savām prasmēm, zināšanām, lai panāktu kopīgu, labu rezultātu. "Māksla just, gādāt, lai tavs individuālais sniegums iet saspēlē ar pārējiem - tas ir visa pamatā," uzskata Jānis.

Ērģelnieks? Nē, mazliet citādi...

Jānis Budevīčs uzskata, ka viņš Balvu Romas katoļu draudzē pilda ērģelnieka pienākumus, jo vārds 'ērģelnieks' ir daudz ietilpīgāks, nekā mēs esam pieraduši lietot. "Der atcerēties, ka Johans Sebastians Bahs arī bija ērģelnieks, tāpēc ar šo apzīmējumu vajag apieties uzmanīgāk. Tas ir daudz dziļāks un pamatīgāks," uzskata Jānis. Viņš neslēpj, ka tieši ērģeļu spēle viņam nav padziļināti apgūta. Balvu Romas katoļu draudzē viņš spēlē harmoniju un sintezatoru. Pirmie soļi šī amata apgūvē aizsākās vēl skolas laikā, kad Jānis pēc savas iniciatīvas izvēlējās Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcā uzkāpt pie ērģeļiem un stādīties priekšā kā skolnieks, kurš mācās mūzikas skolā. Un uzdot tiešu jautājumu, kas tas tāds ir un kas šeit notiek. Tomēr zēnu neviens projām neraidīja, bet toreizējais ērģelnieks Francis Logins viņam laipni visu izskaidroja un parādīja. "Kā tagad atceros viņa teikto, ka ērģeļes ir instruments, kas aizvieto orķestri. Vēlāk, gatavojoties kapusvētkiem, uzrunāju toreizējo Viļakas, Liepnas un Kupravas draudžu ērģelnieku Staņislavu Baranovski, lai man viņš izpalīdz ar nošu materiālu. Viņš bija tiešs - iedeva notis un teica, - paspēlē gmmas un satiksimies nākamreiz," atceras Jānis Budevīčs. Tā viņš pirmo reizi dievkalpojuma laikā harmoniju spēlēja tieši Kupravas baznīcā un tikai tad pamazām sāka darboties Balvu draudzē. Tomēr sadarbība ar

Staņislavu Baranovski, kurš pašmācības ceļā bija apguvis mūzikas teorijas pamatus, harmoniju, studējis dažādu komponistu garīgo mūziku, turpinājās. Viņš palīdzēja gan ar nošu materiāliem, gan izglītoja Jāni, kā spēlēt liturģiju dievkalpojumos. "Staņislavs Baranovskis ir mans skolotājs. Viņš pats rakstīja mūziku reliģiskām dziesmām. Esmu mantojis daļu no Baranovska bibliotēkas, ko man atstāja meita," stāsta Jānis.

Mēs katrs darām savu darbu

Skolotājs piekrīt, ka arī viņam, tāpat kā lielākajai daļai cilvēku, patīk, ja darbu pamana un novērtē. Tas ir pozitīvi, tomēr... "Bieži vien nepamana tos, kuri ir izdarījuši patiešām daudz lielākas lietas, jo tādi cilvēki saviem laikabiedriem ir neērti. Smejos, ka varu būt mierīgs, jo neko dižu jau neesmu izdarījis - esmu tikai strādājis. Mēs katrs priecājamies, ka mūsu darbs kādam dod labumu vai sagādā gandarijumu. Es piekritu viedoklim, ka skolotāja darba vērtēšanas vienīgais kritērijs ir viņa audzēkņi," pārliecināti saka skolotājs.

Klausīties mūziku ar atvērtu sirdi

"Koncertos esmu bijis gan kā izpildītājs, gan kā klausītājs, tāpēc zinu, ka man kā klausītājam jābūt gatavam sadzirdēt. Paļauties uz brīnumu, ka mūzika tāpat vien pārņems tevi savā varā, nevajadzētu. Ja mūsu domas būs aizņemtas, kavēsies kaut kur citur, mēs no mākslinieku sniegtā neko nesadzirdēsim. Uz koncertu jāiet atvērtu sirdi," uzskata Jānis.

Lappusi sagatavoja Z. Logina

Mans suns

Mīlulim var piedot visu

Katram suņa vai kaķa saimniekam zināms, ka mazie draudziņi savas dzīves laikā sagādā ne tikai patīkamas emocijas, bet liek šķirties arī no kāda iemīļota apavu pāra vai dārgas kristāla vāzes. Mājdzīvnieku īpašniekiem biežāk nekā citiem mājās jātaisa remonts vai jāiegādājas jaunas mēbeles. Taču, paskatoties četrkājainā blēņdara nožēlas pilnajās, lūdzošajās acīs, atmaigst pat visstingrākā saimnieka sirds.

Sirdī vienmēr medniece

Balvenieša INGARA PĒTERSONA četrkājainā luteklīte ir divus ar pusi gadus jaunā Džeka Rassela terjera suņu meitene Dina, kura ir samērā rātņa un ļoti apķēriģa. "Kad citos medību laukos aizgāja mans dzīvudrabiņš – žiperīgā un lustīgā fretka Frančeska, nolēmu radušos tukšumu aizpildīt ar kādu kaķa dvēseli, kuru tad pieradinātu braukt automašīnā un gaidīt mani mājās pēc darba. Bet idille ilga tikai pusgadu, jo mana kaķene Negra jautru braucieni vietā izvēlējās *garlaicīgu* dzīvi laukos," stāsta Ingars. Saprotot, ka mazkustīgais ikdienas darba ritms ir jākompensē ar aktivitātēm vakaros, Ingars nolēma iegādāties suni, jo tas būtu lielisks iemesls doties regulārās pastaigās. Tā viņa mājās nonāca Dina. "Atvedu mājās mazu kamolīti, knapi divus mēnešus vecu, kurš naktīs raudāja, skumstot pēc ģimenes, bet, kad paaugās, iemanījās termoforu nomainīt pret siltu vietu gultā. Uz rīta pusi, kad termofors sāka atdzist, Dina ar miklu purniņu bakstīja segu un prasījās siltumā pie saimnieka muguras. Tagad tā jau ir ikrīta tradīcija," stāsta suņu meitenes īpašnieks.

Ingars apgalvo, ka par Dinas bērnības blēņām nav daudz ko stāstīt, jo viņa neko netika grauzusi vai kā citādi apskādjusi mantas: "Šad tad pastaipīja kādu kurpi vai zeķi, bet neko nesagrauza. Manai tantei, pie kuras Dina dzīvo, kad aizbraucu uz darbu, gan būtu ko teikt, bet viņa man nav sūdzējusies. Cik noprotu, kādai spilvendrānai ir nograuzts stūris un rītasvārkam piedurkne samaitāta, bet man viņa to nestāsta."

Strādājot ilgās darba stundas Aiviekstē un mitinoties kopmītnes kopējā istabā, Ingars Dinu līdzī paņemt nevar. Tāpēc suņu meitene saimnieka darba dienas pavada laukos pie Ingara tantes piecu kaķu un trīs suņu kompānijā. "Par suņiem Dina īpaši neinteresējas, jo tie visi ir lielāki par viņu, bet kaķi gan ir interesanti, jo ir mazāki un prot mukt. Un pakalīdzīšanās Dinai ļoti patīk, kā nekā Džeka Rassela terjeri ir medību suņi, lapsu mednieki. Tad nu jebkura pakalīdzīšanās ir sirdslieta," smeļ Ingars. Tas gan nenotiekot vardarbīgi. Bieži vien, ja negrib skriet, kaķi apgulstas un ignorē Dinu. "Tad viņai nākas samierināties vai arī mēģināt iekustināt kaķi, grūžot to ar purnu vai uzrejot, ja tas ir svešs minka," stāsta kucītes īpašnieks. Ingars atklāj, ka pret svešiem kaķiem Dina ir agresīvāka, bet nevienu vēl nav sakodusi. Arī svešs mincis, ja nemūk, tiek ignorēts. "Pastaigājoties ar suni, ja redzu kādu kaķi, cenšos to pabrīdināt laikus vai padzīt uzšņācot, vai vedot Dinu citā virzienā. Bļaut un komandēt brīžos, kad Dina ir ieraudzījusi kaķi, ir vēltīgi – *medības* pirmajā vietā. Bet jau pēc brīža viņa atgriežas ar vainīgu sejas izteiksmi un apmierinātu smiņņu lūpās – mincis ir kokā, tā tad *medības* ir izdevušās!" smeļ Ingars.

Ingars atklāj, kad Dina bija maziņa, viņai patika pļavā *medīt* stārķus, bet tagad četrkājainā medniece tos ignorē. Ja ceļā pagādās kāds bezkaunīgs garausis vai stirnu buks, tad gan medības var sākties. Bet kur nu tiem izskriesi līdzī ar mazajām alu suņa kājiņām...

Ingars ir pārliecināts, ka Džeka Rassela terjers ir ideāli piemērots dzīvokļa izmēriem: "Lielāku suni turēt dzīvoklī būtu mocības - gan sunim, gan saimniekiem, bet šāds terjers ir pašā laikā." Viņš uzskata, ka šis suns ir smukākais no visiem terjeriem: "Mana Dina gan īsti neatbilst sugas standartiem, jo pārāk dominē melnā krāsa, bet ne jau krāsas dēļ mēs mīlam savus suņus!"

Ingars uzskata, ka viņam ir paveicies: "Iepriekš krievvalodīgajā presē daudz lasīju par jagdterjeru un Džeka Rassela terjeru nevadāmo raksturu, par vēlmi visu plosīt un ārdīt. Mana Dina ir pilnīgs pretstats - viņa ir mierīgs un paklausīgs suns. Ļoti daudz ko saprot, klausā komandām, lai gan izliekas, ka nav laika klausīt. Ir dzirdēts, ka suns intelekta ziņā ir līdzvērtīgs 3-gadīgam bērnam. Man tam jāpiekrīt, jo Dina tiešām tik daudz ko saprot un pieprot, ka taisni brīnums. Viņa saprot daudzus vārdus un frāzes, piemēram, frāzes: "Iesim laukā?" vai "Iesim pastaigāties?" izraisa viņā nevaldāmu prieku, bet frāze: "Dina, jāpaliek mājā!" liek iežmiegt asti un saskumt. Viņa prot atšķirt frāzes: "Dina, iesim!" un "Dina, brauksim!", un attiecībā no teiktā dodas vai nu pagalma, vai auto virzienā."

Suņa īpašnieks stāsta, ka Dinai ļoti nepatīk palikt vienai, sevišķi,

ja aiziet saimnieks. Tā ir vesela tragēdija. Īpaši dresēta Dina nav, bet šādas tādas komandas zina: "Sēdi!"; "Guli!"; "Prasi!"; "Gaidi!"; "Stāvi, automašīnā!"; "Ejam pāri ielai!"; "Nedriks!" un vēl dažādas ikdienā noderīgas komandas.

"Ir tāds teiciens: "Jūs sakāt, ka īstu mīlestību nevar nopirkt par naudu? Nopērciet suni, tad jūs zināsit, kas ir īsta mīlestība!" Vai vismaz paņemiet patversmē kādu suņa dvēseli ar brūnām acīm ...!" tos, kuri vēlas būt mīlēti, aicina Ingars.

Palīdz remdēt bēdas

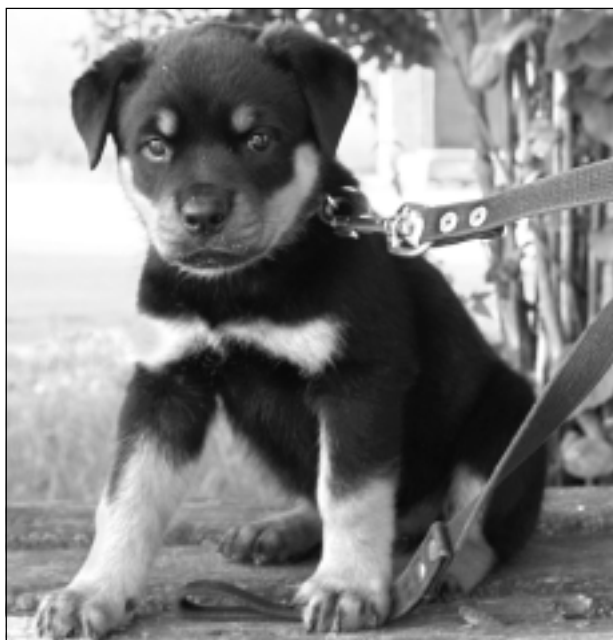
Septiņas nedēļas jaunā rotveilera šķirnes kucīte Džesika medņeviešu SLIŠĀNU ģimenē nokļuva, pateicoties savas priekšgājējas - rotveileru suņu meitenes Gretas More de Bonds - nāvei. Kucīte bija tik ļoti iemīļota un šķiršanās no viņas visiem bijusi tik smaga, ka jau tajā pašā dienā VALENTĪNA ar vīru GUNĀRU internetā sāka meklēt mirušās suņu meitenes aizstājēju. Tagad rotaļas ar mazo blēņdari palīdz remdēt sirdssāpes par iemīļotās Gretas aiziešanu.

Pirmo rotveileru šķirnes kucēnu Gretu pirms 9 gadiem Slišanū ģimene paņēma žēlojot, jo viņas iepriekšējie saimnieki gatavojās to iemidzināt ķepas savainojuma dēļ. Taujāta, vai nebija bail pie bērniem laist suni, kas ir spēcīgas miesas būves un mēdz būt agresīvs, Valentīna atbild: "Iznāca tā, ka no dzemdību nama pārvedu meitu reizē ar mazo Gretu. Auga meita, auga suns, un abi satika ļoti labi. Deviņu gadu laikā Greta ne reizi bērnus neaiztīka. Viņai nepatika tikai piedzērušies vīrieši. Ja pie manis pienāca kāds iereibis kungs, viņa to gāza nost no kājām."

Ieraudzījuši internetā mazās Džesikas bildi, Valentīna un Gunārs, ilgi nedomājot, devās ceļā uz Siguldu. Tolaik mēnesi vecā kucīte drīz vien iejutās jaunajās mājās. Arī ar ēdiena izvēli līdz šim problēmu nav bijis, jo Džesikai garšo viss - gurķi, āboli, kartupeļi, burkāni un pat sēnes.

Kā jau ikviens kucēns, rotveileru mazulītei patīk darīt blēņas. Pagaidām gan viņa nav paguvusi nodarīt lielus postījumus, tomēr nesen gaiteni uzlīmētās tapetes, pateicoties Džesikai, nu būs jālīmē par jaunu. "Tapetes viņa tā smuki noplēsa. Ja kādam pirms remonta jānoplēš tapetes, var vērsties pie Džesikas. Labi, ka tās mums kopš remonta palika pāri, varēsīm uzlīmēt bojātajām vietām," smeļ suņu meitenes saimniece. Pie visu augošu kucēnu lielākā kāruma - apaviem - mazā palaidne vēl nav ķērusies, taču mantas pārvietot viņai patīk. "Nesen, atstājuši kucēnu mājās vienu, aizbraucām uz Balviem pie ārsta. Dēls, pārnācis no skolas, konstatēja, ka visi apavi gaiteni no skapja ir izvilkti, bet biežā sega no guļamistabas aizvilkta uz citu istabu. Kā tādām mazām kucēnam tas izdevās, nesaprotu!" prāto suņa saimniece. Valentīna stāsta, ka Džesikai labi padodas 9-gadīgās meitas modināšana. Kad nelīdz plēšana aiz matiem, kucēns novelk segu, bet pēc tam arī spilvenu, līdz meita ir gatava celties, lai tikai atbrīvotos no uzmācīgās blēņdares. Vēl Džesikai ļoti patīk braukt ar auto - vēlams ģimenes galvas Gunāra klēpi, kad viņš sēž pie stūres.

Lai gan četrkājaino draudzeni Gretu nekad neaizmirsīs, Valentīna atzīst, ka mazās Džesikas ienākšana ģimenē mazliet atvieglusi sāpes, ko izjūt pēc iepriekšējās mīlules nāves.

Pagaidām izbauda bērnību. Valentīna atklāj, ka pamazām sāk mācīt Džesikai vienkāršāko komandu izpildi, lai vēlāk būtu vieglāk savaldīt augumā lielo un spēcīgo suni.

Foto - no personīgā arhīva

Esmu paklausīga. Bērnībā Dinai ļoti patika spēlēties ar mikstām gumijas pikstuļrotāļlietām. "Bija zaļās gumijas vārdes, kas tika ātri sadalītas *pirmreizinātājos*. Pat tad, kad rotaļlietas vairs nepikstēja un bija sadalītas pa sastāvdaļām, tās tika ik pa brīdim medītas - kāja, galva, viss noderēja. Bet pēdējo rotaļlietu - pikstošo pilvīstu, ko atvedu no Polijas, viņa koda lēnītēm un prātīgi. Laikam izaugusi meitenīte, zina, ka rotaļlietas jātaupa," smeļ Ingars.

Foto - I.Tušinska

Kaķus respektē. Tā kā Slišanū mājās Džesika samērā draudzīgi sadzīvo ar ģimenes kaķi, dalot gan ēdienu, gan gulvietu, arī pret sētas minčiem mazā suņu meitene izturas ar cieņu. Pāris reizes dabūjusi ar ķepu pa purniņu, pret murrātājiem Džesika izturas ar zināmu piesardzību.

Foto - no personīgā arhīva

Saimniec, lūdzu, piedod! Balveniešu Lauras un Līgas Aleksejevu ģimenes mīlules krievu toy terjera sugas meitenes Heidiņa un Heilija ir lielas kārumniece un blēņu darītājas. "Visspilgtāk atmiņā palicis, kā viņas no saimniece somas izvilkā šokolādes tāfelītes un gardi visu notiesāja. Pārnākot mājās, ieraudzījām, ka visas viesistabas mēbeles bija pārklātas ar šokolādes pārpalikumiem. Arī uz virtuves galda meitenēm tikt nav problēmu. No tā savulaik pazudis gan šķivis, pilns ar pankūkām, gan pa kādai gardai karbonādei. Uz Heidiņas kārā zoba nonācis ne viens vien saimniece kurpju pāris. Ja saimnieku prombūtnes laikā ir izdarītas kādas blēņas, Heilija un Heidiņa saimniekus mājās sagaida ar žēlpilnu skatienu, kaunoties par izdarīto," par savu mīluļu palaidnībām stāsta Laura.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Apsveicam!**Kāzu braucienā devās ar moci eskorta pavadībā**

5.augustā Balvu Romas katoļu baznīcā 'jā' vārdu teica un viens otram mūžīgu mīlestību solīja Kubulu pagasta iedzīvotāja LIENE BELKA un balvenietis NAURIS POMERS. Jauno pāri dzīvē ievadīja Aija un Vilnis Putniņi.

Liene un Nauris ir pāris ar pamatīgu draudzības stāžu, jo iepazinās pirms 12 gadiem kādā ballītē. Toreiz viņi viens otram izrādīja simpātijas, taču abu dzīves ceļi pagriezās citādāk – Liene pabeidza vidusskolu un pārcēlās dzīvot uz Rīgu, savukārt Nauris palika Balvos. Pēc dažiem gadiem Liene aizbrauca dzīvot uz Skotiju, taču par spīti lielajam attālumam viņi vismaz reizi mēnesī sazinājās, bet vasaras atvaļinājumos vienmēr satikās. Liktenīgais pavērsiens abu attiecībās notika 2012.gada vasarā. Nauris aizbrauca pie Lienes ciemos uz Skotiju, un tieši tad viņi atskārta, ka viens bez otra nevar! "2012.gada nogalē atgriezās Latvijā, un kopš šīs dienas dzīvojam kopā. 2014.gada janvārī Nauris mani bildināja un uzdāvināja īpašu dāvanu – savas vecvecmamma gredzenu," stāsta Liene.

Tagad, kad kopš kāzām jau pagājis mēnesis, jaunlaulātie atzīst, ka viņu baltā diena bija visskaistākais mirklis abu dzīvē, jo viss notika tā, kā iecerēts. Jau kopš brīža, kad Liene un Nauris sāka plānot kāzas, viņiem bija skaidrs, ka šajā dienā abi brauks ar motociklu, jo Nauris ir motokluba "Spieķi vējā" biedrs. Tā arī notika. Turklāt jaunā pāra moci eskortēja motociklistu pavadošais sastāvs no moto klubiem "Spieķi vējā" un Rēzeknes kluba "Lielceļa klaidoņi", kas šo braucienu padarīja jo īpaši iespaidīgu. Savādāka, kā ierasts, bija arī jaunā pāra mičošana, kas notika viesu namā "Rūķiši". Jaunās sievas un vīra godā Lieni un Nauri ievadīja folkloras kopa, kas ļoti aizkustināja ne vien pašus, bet arī daudzus kāzu viesus. "Kāzas gribējām svinēt tā, kā to dara Latgalē - trīs dienas no vietas, un tas mums arī lieliski izdevās!" gandarīti secina Liene un Nauris.

Pēc kāzām viņi devās nelielā izbraucienā uz Varšavu, bet tālāku ceļojumu ielānojuši nedaudz vēlāk. Kas būs tā galamērķis, jaunlaulātie neatklāj, vien piebilst, ka tas lai paliek mazs noslēpums! Tagad, kad Pomeru ģimenes gada lielākais notikums nosvinēts, Liene un Nauris atgriezušies ikdienas dzīvē. Liene strādā par skolotāju pirmsskolas izglītības iestādē "Sienāzītis", savukārt Nauris turpina iesākt biznesu uzņēmumā IK "ASNA - G". Vai kaut kas mainījies pēc kāzām? Viņi teic, īpaši nē, ja nu vienīgi statuss. Tagad viņi ir vīrs un sieva!

Sudrabkāzu jubilejā atkal mij gredzenus

17.augustā Balvu Romas katoļu baznīcā savā sudrabkāzu jubilejā laulību gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica balvenieši ANTRA un ĒRIKS EIZĀNI.

Jaunlaulātie stāsta, ka ideja par laulībām radās, tuvojoties 25 gadu kopdzīves svinībām. "Pirms tam Balvu draudzes svētceļniekiem Ēriks sponsorēja busiņu uz Aglonu, kuru stūrēja mūsu vidējā meita Agnese. Kad draudzes cilvēki jautāja, kā norēķināties par transporta amortizāciju, atteicām, ka neko nevajag, vienīgi, lai 17.augustā nokrusta Ēriku un mūs salaulā. Prāvests Mārtiņš Klušs bija ar mieru, tad arī sākām gatavoties svinīgajam notikumam," stāsta Antra.

17.augustā pulksten 16 (gluži kā pirms 25 gadiem) Ēriks Antru veda pie altāra, bet kopā ar viņiem šajā dienā bija paši tuvākie cilvēki – bērni, kuri pirmie mudināja vecākus salaulāties, vecāki, krustvecāki un draugi, bez kuriem šis notikums nebūtu tik īpašs. Antra stāsta, ka arī faktam, kādēļ izlēma laulāties tieši Balvu katoļu baznīcā, ir savs stāsts. Izrādās, Antras vecvecētāvs Lukašs Plešāns 20.gadsimta sākumā bija Balvu apriņķa mērs. Viņš pielika milzu pūles, lai Balvu katoļu baznīca no koka ēkas pārtaptu par tādū, kāda tā ir šodien. "Latvijas laikā visi Balvu draudzes cilvēki ziedoja naudu, brauca un cēla šo baznīcu – tas ir mūsu senču roku darbs," teic Antra piebilstot, ka nākotnē arī savus bērnus un mazbērnus mudinās laulāties un krustīt bērnus šajā baznīcā. Tā teikt – turpināt dzimtas tradīciju. Ne mazāk īpašs stāsts ir arī par Antras un Ērika laulību gredzeniem. Izrādās, no Antras tēva puses ir tradīcija vecākiem savus laulību gredzenus atdot bērniem, kuri laulājas. Tā Ēriks mantojumā saņēma Antras tēva Anatolija Gusta gredzenu, savukārt pati Antra – savas mamma un vecmamma zelta gredzenus, kļūstot par 3 laulību gredzenu īpašnieci.

Jautāti, kādas ir sajūtas pēc 25 gadiem atkal svinēt kāzas, jaunlaulātie gluži vai reizē atbild, - kā pēc labi padarīta darba! Ēriks atzīst, ka dzīves laikā ne reizi vien staigājis kā pa naža asmeni, taču Dievs vienmēr sargāja. "Jutos Dievam pateicību parādā, tāpēc tagad, kad ar Antru esam salaulājušies, jutos parādu atdevis. Nu sākusies pavisam cita, jauna dzīve," teic Ēriks. To apliecina arī viņa dzīvesbiedre stāstot, ka pēc laulību ceremonijas sevi sajūta īpašu svētību, pacilātību un dvēseles mieru. "Pēc kāzām esam sākuši viens otru mierīgāk uztvert, mums nav asu vārdu pārmaiņu, novērtējam katras dienas skaistumu un rūpes. Man patika, kā laulību ceremonijā prāvests atgādināja, ka sieva ģimenē ir siltuma, satīcības radītāja un pavarda turētāja. Tāda es arī cenšos būt!" teic Antra.

Tagad priecīgi un laimīgi!

27.augustā Lesterā, Anglijā, svinīgā ceremonijā viens otram 'jā' vārdu teica bijusī balveniete AGNETA MAČA un jelgavnieks JURIS MIHAILOVS. Jauno pāri dzīvē ievadīja Agnetas māsa Lana un ģimenes draugs Salvis.

Agnetas un Jura dzīves ceļi krustojās pēc iepazīšanās portālā www.otrapuse.lv. Tas notika 2014.gada 3.decembrī. Toreiz Juris jau ilgus gadus dzīvoja un strādāja Anglijā, savukārt Agneta bija balveniete. "Ieraudzīju Juri iepazīšanās portālā un nolēmu uzrunāt. Tā arī viss sākās. Pavisam drīz jau sazvanījāmies *skaipā* un garās sarunās mazpamazām iepazīnām viens otru, līdz pagājušā gada februārī un martā aizlidoju pie viņa ciemos uz Angliju, lai kopā pavadītu brīvdienas. Savukārt jau jūnijā kopā ar saviem bērniem pārcēlos uz dzīvi Anglijā. Mēs sapratām, ka gribam būt kopā un veidot ģimeni," teic Agneta.

Jaunlaulāto kāzu dienas rīts atnāca jauks un saulains, bet jau pēcpusdienā, kad pēc svinīgās ceremonijas viesi ar jauno pāri sēdās pie mielasta galda, noducināja pērkonā negaiss un nolija spēcīgs lietus. Taču vedēji Agnetu un Juri mierināja sakot, ka tā ir vislabākā pazīme, ja kāzu dienā spīd saule un līst lietus. Tas nozīmē, ka jaunlaulāto kopdzīve izdosies. "Kāzas Anglijā bija nelielas, taču pēc laika tās plānojam atkārtot Latvijā ar laulības nostiprināšanu baznīcā un svinībām kopā ar draugiem un ģimeni," atklāj jaunais pāris. Viņi apliecina, ka sajūtas pēc kāzām nav mainījušās, jo abi jūtas tikpat laimīgi, kā pirms tam. Pats galvenais, ka tagad ģimene ir priecīga un laimīga!

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Motokross

Titulētākais sportists solo klasēs

VALTERS LOGINS mās Baltinavas vidusskolas 10.klasē un šobrīd ir titulētākais sportists motokrosā solo klasēs no Latgales.

Valters dzīvo Balvu novada Briezuciema pagasta Stouberovā, bet mācīties dodas uz Baltinavu. Viņa kluba "Camk Latgale" vadītājs, mehāniķis Aigars Virza zina teikt, ka motokrosu Valters iemīlēja jau 2008.gadā, apmeklējot motokrosu Viļakā, kur devās ar tēti Juriju.

"Gribu braukt kā Matīss Karro!"

Šajā gadā Matīss Karro izcīnīja Pasaules čempiona titulu 125 junioru klasē, un mazajam Valteram radās teiciens: "Gribu braukt kā Matīss Karro!" Visu ziemu vecāki klausījās šo teicienu, bet jau 2009.gada pavasarī iegādājās lietotu "KTM 50" motociklu. Kaut kāds laiks pagāja motocikla stūrēšanas apguvei, tad pirmās sacensības un uzreiz Latvijas čempionāts. Valters apņēmības pilns cīnījās dubļainajā Mežvidu trasē un iebrauca... finiša pagrieziena noliktajam tiesnešu autobusam tieši sānos!

Izcīna Latvijas čempiona titulu ziemas motokrosā

Jau 2009.gada sezonas beigās viņš mēģināja braukt ar 65cm³ "Kawasaki" motociklu, bet 2010.gada sezonā moto seriālā LAMA izcīnīja uzvaru MX65 klasē, pārstāvēt "Motokruīzs" komandu. 2011.gadā Valteru uzaicināja "Camk Latgale" komandā, kur viņš izcīnīja Latvijas čempiona titulu ziemas motokrosā MX65 klasē un 5.vietu Latvijas čempionātā motokrosā vasaras sezonā. Uz goda piedestāla jaunietis kāpa arī vairākās starptautiskās sacensībās Lietuvā, Krievijā un Baltkrievijā, piedalījies Eiropas čempionāta posmā Polijā, kur ierindojās 29.vietā. "Saņēmām uzaicinājumu pārstāvēt Latvijas izlasi MX65 klasē Itālijā. Diemžēl finansiālu apsvērumu dēļ no šī piedāvājuma nācās atteikties. Te nu jāpasaka, ka lielākie Valtera atbalstītāji ir viņa ģimene. Tikai ar tādu atbalstu, kādu Valteram sniedz mamma Nadežda un tētis Jurijs, var sasniegt labus rezultātus," uzskata A.Virza.

Mēnesi trenējas Ungārijā

2012.gada ziemas sezonā Valters izcīnīja Latvijas čempiona titulu ziemas motokrosā MX65 klasē. Marta mēnesi viņš pavadīja Ungārijā, lai sagatavotos sezonai. Šajā gadā Valters piedalījās visos Austrumeiropas čempionāta posmos un kopvērtējumā ieguva 10.vietu, kas deva tiesības startēt finālā Anglijā. "No sacensībām Anglijā nācās atteikties, jo pēc nedēļas notika Pasaules čempionāts Bulgārijā, un Valters bija iekļauts Latvijas izlasē. No Pasaules čempionāta atgriezāmies mājās ar dalītām jūtām. Prieks par kvalificēšanos finālam, bet otrā brauciena sākumā gūtā trauma liedza cīnīties par punktiem kopvērtējumā. Toties vasaras sezonā Latvijas čempionātā izcīnīta otrā vieta, piekāpjoties izlases biedram Raineram Žukam," atceras Aigars Virza.

Pārdzīvo arī panākumu bedri

Arī 2013.gada ziemas sezonā izcīnīts kārtējais Latvijas čempiona tituls, tikai tagad MX85 klasē. Aizvadīti kārtējie pirmssezonas sagatavošanās darbi Ungārijā. Pavasarī iegūta vieta Latvijas izlasē dalībai "Motocross of European Nations" sacensībās, kas norisinājās Francijā pie Spānijas robežas. Treneris ievērojis, ka pēc šīm sacensībām Valteram iesākās sportisko panākumu *bedre*. Tā bija psiholoģiska problēma vai trenera maiņa, atliek tikai minēt. Sezonas laikā jaunietis kāpis uz piedestāla pakāpieniem dažādās sacensībās, bet Latvijas čempionātā tikai pieticīgā 11.vieta. Arī nākamā - 2014.gada sezona - aizvadīta ne pārāk veiksmīgi: Latvijas čempionātā - 8.vieta, bet Latvijas kausā - 7.vieta. 2014.gada sezonas beigās Valters atkal saņēma uzaicinājumu Latvijas izlases sastāvā braukt "Coupedel' Avenir" motokrosā Beļģijā. Sportists atgriezās pie iepriekšējā trenera Voldemāra Ancvera, bet, protams, uzreiz rezultātus uzlabot nevarēja. Pagājušajā gadā Valters pārgāja uz jaudīgāku klasi - MX125 juniori. Latvijas čempionātā no vairāk nekā 30 sportistiem izcīnīja 16.vietu, jo labāku rezultātu neļāva uzrādīt sen gūtā ceļgala trauma.

Piedalās Pasaules čempionātā jauniešiem

Šogad martā aizvadīta treniņnometne Ungārijā un turpat arī sezonas pirmās sacensības. Izcīnīta 4.vieta 46 dalībnieku

Pirms starta. Valters Logins pirms starta mēģina noskaņoties braucienam.

Pasaules čempionātā. Valters Logins ir pierādījis, ka trasē spēj apdzīt konkurentus un ierindoties augstās vietās.

konkurencē! Jāņem vērā, ka lielākā daļa konkurentu brauca ar jaudīgākiem 4-taktu motocikliem, bet Valters šajās sacensībās uzrādīja ātrākos apļa laikus visu braucēju konkurencē. Jāpiemin, ka uz starta līnijas stājās sportisti no Rumānijas, Čehijas, Polijas, Vācijas, Austrijas, Šveices un, protams, mājinieki ungāri. Arī Latvijas čempionātu Valters šajā sezonā aizvada ļoti atzīstami, pēc četriem posmiem - 5.vieta. 28.augustā Siguldā notika kārtējais Latvijas kausa posms, un šajās sacensībās Valters burtiski *izšāva*, uzrādot teicamu ātrumu. Tika izcīnīta tik ilgi gaidītā uzvara posmā, un Latvijas kausa sacensībās pēc četriem aizvadītiem posmiem Valters bija trešais labākais savā motociklu klasē. Laikam savu artavu uzticībai saviem spēkiem deva dalība un augstvērtīgais rezultāts Pasaules čempionātā jauniešiem. MX125 klasē Valters kopvērtējumā izcīnīja 18.vietu. Pasaules čempionāts norisinājās no 13. līdz 14.augustam Krievijā, netālu no Sočiem. "Bez paldies vārdiem neiztikt, un tos ir pelnījusi Latvijas motosporta federācija un Latvijas jauniešu izlases vadītājs Filips Kempelis, arī tētis Jurijs un mamma Nadežda, kā arī treneris Voldemārs Ancvers, mehāniķis Aigars Virza, komanda "Camk Latgale", SIA "KS14" par lielisko "Yamaha" motociklu," saka Valters Logins.

Īsumā

Mūsu jaunie futbolisti laukumā izved Luksemburgas spēlētājus

2.septembrī uz Rīgu, futbola spēli Latvija - Luksemburga, devās divi Balvu Sporta centra futbolisti U-8 grupā Rinolds Baikovs un Gvido Supe. Rinolds stadionā ievēda Luksemburgas spēlētāju Dirku Karlsonu, bet Gvido - Latvijas futbola izlases spēlētāju Arti Lazdiņu. Viņiem bija iespēja izstaigāt visu Skonto stadionu un pabūt pat spēlētāju ģērbtuvēs. Kopā ar vecākiem un citiem līdzjutējiem Rinolds un Gvido noskatījās spēli, kas noslēdzās ar Latvijas uzvaru 3:1. Pēc spēles bija iespēja sagaidīt komandu spēlētājus un saņemt viņu autogrāfus. No Futbola federācijas jaunajiem spēlētājiem kā atmiņa par jauko notikumu paliks T-krekli.

Piedalās Latgales čempionātā Višķos

10.septembrī Daugavpils novada Višķos notika 4.Latgales čempionāts senioriem vieglatlētīk.

Čempionāts bija atklāts, kas nozīmēja, ka piedalīties varēja sportisti no visas Latvijas. Arī sacensību uzvarētāju vērtēšana notika citādi, nekā ierasts, kad vecuma grupas parasti bija ik pa pieciem gadiem. Šoreiz sacensību dalībniekus iedalīja tikai divās vecuma grupās: no 35 līdz 59 gadiem un 60 gadi un vairāk. Uzvarētājus noteica pēc starptautiskajām 2010.gada koeficientu IAAF punktu tabulām, kas savukārt sportistiem nozīmēja, lai uzvarētu jebkurā no vieglatlētikas disciplīnām, bija nepieciešams uzrādīt augstvērtīgu rezultātu un dot iespēju izcīnīt medaļas kā jaunam, tā arī gados pieredzējušam dalībniekam.

No Balvu novada sacensībās startēja Jānis Strapcāns, Ēriks Apšenieks vecuma grupā 60 gadi un vairāk, kā arī bijušais rekavietis Vilmārs Bukšs vecuma grupā no 35 līdz 59 gadiem. Saulainajos laika apstākļos sasniegti šādi rezultāti: Jānis Strapcāns lodes grūšanā 12,18 m (900 punkti) - 1.vieta, diska mešanā 32,93 m (649 punkti) - 5.vieta. Ērikam Apšeniekam 800 m 2:48 min. (517 punkti) - 1.vieta, 400 m 1:10 min. (551 punkti) - 3.vieta. Šķēpa mešanā Vilmārs Bukšs savā vecuma grupā uzrādīja rezultātu 47,50 m (759 punkti), izcīnot 1.vietu. Līdz ar to senioriem šī vieglatlētikas sezona ir noslēgusies un kopumā tā bijusi veiksmīga.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Jaunākie žurnālu numuri

Ilustrētā Zinātne

☞ Smadzenes pārpilda mirēju eiforizējošām vielām. Jaunākie pētījumi liecina, ka dzīves pēdējās sekundēs smadzenēs strauji veidojas signālvienas, kas rada vīzijas.

☞ Ģēnijs rada sarežģītāko pierādījumu matemātikā. Kāds japāņu zinātnieks atrisinājis vienu no grūtākajām matemātikas mīklām, radot jauna veida matemātiku.

☞ Selekcijā iegūtie mājdzīvnieki cīnās par izdzīvošanu. Vairākas dzīvnieku šķirnes selekcijas ceļā ir tā mainītas, ka bez īpašas cilvēku aprūpes nespētu izdzīvot.

☞ Jaunās tehnoloģijas dod iespēju dzīvot citā realitātē. Virtuālā realitāte ir tehnoloģija, kas pazīstama jau gadu desmitiem, taču tagad tā ir paredzēta ne tikai datorspēļu cienītājiem.

☞ Kā padarīt transportu videi draudzīgāku? Zinātnieki un inženieri ir liela izaicinājuma priekšā: kā padarīt transportu videi draudzīgāku, nekaitējot ekonomikas izaugsmei?

☞ Kas notiek melnā cauruma iekšienē? Gravitācijas viļņi, ko pirmo reizi uztvēra pagājušā gada nogalē, palīdzēs labāk saprast melnajos caurumos notiekošo.

☞ Izvingrini pelēkās sūniņas pēc atvaļinājuma. Sniedz praktiskus padomus, kā uztenēt prātu jaunam darba cēlienam.

Ilustrētā Junioriem

☞ Viduslaiku bruņinieks - kā skolojās izveicīgie karotāji.

☞ Lielā tēma - Pokebūms! Iepazīsti pokemonu pasauli un tās vēsturi.

☞ Fotostāsta - kā kļūt par putnotāju.

☞ Pētām smalko darbarīku - plaukstu.

☞ Veiklītis jaguārs.

☞ Neskartais dabas stūrītis - Moricsala.

☞ Nākotnē ārstēs nanoroboti.

☞ Tuksnešu valsts Kuveita.

☞ Kā trenēties šosejas riteņbraukšanā.

☞ Robotiņa drošības skola - zobu kopšanas meistarklase!

☞ "Tavs septembris" ar jauniem notikumiem, interesantām izstādēm, grāmatām un kino erudītu konkursu.

☞ Izņemams kosmiskais stundu saraksts.

☞ Ernests gatavo silto ābolu pīrāgu.

Dari Pats

☞ Rakstnieks Didzis Sedlenieks un viņa guļbūve. Viesos rakstnieka radošajā patvērumā - simtgadīgā guļbūvē Vecpiebalgas pusē, kas beidzamajos gados kļuvusi ne tikai par iedvesmas vietu rakstīšanai, bet arī vārdu meistara namdarības izpausmēm.

☞ Ziemas dārzs. Ziemas dārzs būtībā ir pamatīgāk būvēta siltumnīca, ko var izmantot ne tikai augu audzēšanas vajadzībām, bet arī kā lapeni, kā neparastu darba kabinetu, kā viesību telpu utt. Piedāvājam detalizētu ieskatu kāda ziemas dārza izbūves projektā.

☞ Tests. Akumulatora ripzāģi. Vēl nesen tie bija salīdzinoši padārgi, bet šodien situācija ir mainījusies! Ražotāji apgādā zāģus ar arvien spēcīgākiem akumulatoriem, kam ir ilgāks darbības laiks (Ah), un vienlaikus uzlabo zāģu motorus.

☞ Gulta antresolā. Viena kāja, divas gultas – tik neparasta ir šī ozolkoka mēbele. Tās uzdevums ir vienkāršs – atbrīvot grīdas platību istabā, ko apdzīvo divas skolas jaunāko klašu vecuma meitenes. Atklājam viena pamatīga antresola projekta plānošanas, konstrukcijas un montāžas knifus!

☞ Bojājumi betona kāpnēs. Betona virsmas remonts nav nekas sarežģīts, to var paveikt ikviens, darbs prasa aptuveni stundu. Remonts praksē!

☞ Regulējamas aplodas skrūves. Iespēja regulēt loga stāvokli ailā vienmēr aktuāla uzstādīšanas laikā. Taču, piemēram, koka mājās, kur ar laiku var deformēties visas mājas konstrukcija, šāda nepieciešamība var rasties arī gadu vai pat vairākus gadus pēc logu uzstādīšanas. Te talkā nāk regulējamas aplodas skrūves! Pētām mūsdienu tehnoloģijas.

Prātnieks

6. kārtā

Šajā gadā konkursa "Prātnieks" minētājiem atbildes būs jāmeklē daiļliteratūrā. Pie Jums reizi mēnesī dosies kāds rakstnieks, kāds romāns vai kāds literārais tēls. Atbildes uz konkursa jautājumiem gaidīsim līdz nākamā mēneša pirmajam datumam Balvu Centrālās bibliotēkas pieaugušo abonementā. Veiksmi minētājiem!

"Man vajadzēja vienīgi stabilu galdu un rakstāmmašīnu. Ļoti ērti bija rakstīt pie marmora mazgāšanās galdiņa guļamistabā vai pie ēdamgalda laikā starp ēdienreizēm. Bija mazliet neērti iet rakstīt. Es uzvedos kā suns, kas, atradis kaulu, pazūd uz pusstundu vai stundu un pēc tam atgriežas zemē nosmulētu muti. Ja izdevās nobēgt, aizvērt durvis un izdarīt tā, lai neviens netraucē, tad es aizmirsu visu uz pasaules un nesos uz priekšu pilnās burās."

Agata Kristi (dzimusi 1890.gada 15.septembrī Devonā, Anglijā, mirusi 1976.gada 12.janvārī Oksfordšīrā, Anglijā).

1. A.Kristi bija angļu kriminālromānu, stāstu un lugu rakstniece. Rakstīja arī romantiskus stāstus ar pseidonīmu ...

2. Divi pazīstamākie Agatas Kristi detektīvromānu varoņi ir ... un ..., tieši darbi par viņiem nodrošināja rakstniecei titulu "Kriminālromānu karaliene".

3. Rakstniece atzina: "Godīgi sakot, dzīvē divi notikumi mani satrauca visvairāk..." Nosauciet šos notikumus!

4. Vēlāk, kad Agatai Kristi labi maksāja, viņa ļāvās māju pirkšanas vājībai. Pirms Otrā pasaules kara Agata bija ... namu īpašniece.

5. A.Kristi teikusi: "Arheologs ir vislabākais vīrs, kāds sievietei var būt. Jo vecāka viņa kļūst, jo interesantāka viņam liekas." Kam viņa veltīja teikto?

6. Kādas profesionālas zināšanas autorei lieliski noderēja, noindējot savu romānu varoņus?

7. Kādu noslēpumu glabā slavenās rakstnieces Agatas Kristi biogrāfija?

Atbildes uz 6. konkursa jautājumiem gaidīsim līdz 1. oktobrim Balvu Centrālās bibliotēkas pieaugušo

abonementā (Tirgus ielā 7, Balvi, LV- 4501) vai elektroniski uz e-pastu: abonements@balvurch.lv.

Balvu uzvarētājam nodrošina veikals "Zvaigzne ABC" Balvos. Vairāku pareizo atbilžu gadījumā veiksminieks tiks izlozēts. Apgāda Zvaigzne ABC sagādāto balvu var saņemt Balvu CB abonementā.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Ērti un labi. Iesūtīja Juris Kašs no Balviem.

Nenāc klāt! Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Mana pilsēta. Iesūtīja Leontīna Dukaļska no Balviem.

Pēc peldes spainī. Iesūtīja Inga Krēmere.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Atgriežoties pie publicētā

“Krāpnieces uzvedās agresīvi un bija steidzīgas”

“Biju kā nohipnotizēta, bezspēcīga. Gribēju pretoties sievietes teiktajam, iebilst, bet nevarēju pateikt ne pušplēsta vārdu,” pagājušās sestdienas notikumus savā dzīvoklī Viļakas novada Medņevas pagasta Semenovā atceras pensionāre ANASTASIJA ERCIKA, kurai divas sievietes izkrāpa 70 eiro lielu naudas summu.

6.septembra avīzes numurā īsumā jau publicējam Valsts policijas sniegto informāciju, ka 27.augustā Viļakas novada Viļakas pilsētā un Medņevas pagastā divas sievietes no pensionāriem izkrāpa naudu, piedāvājot iegādāties it kā kvalitatīvas drēbes no Baltkrievijas. Laikraksts “Vaduguns” devās pie vienas no cietušajām pensionārēm – jau minētās Medņevas pagasta Semenovas iedzīvotājas A.Ercikas, kura bija atsaucīga un vēlreiz atmiņā pārcilāja tās dienas notikumus, lai viņas piedzīvotais kalpotu kā brīdinājums pārējiem iedzīvotājiem.

A.Ercika stāsta: *“Todien biju bērēs. Ap dienas vidu atbraucu atpakaļ mājās, paēdu pusdienas un nolēmu atpūsties – devos gulēt. Drīzumā izdzirdēju, ka pie durvīm divas reizes ar nelielu pārtraukumu kāds neatlaidīgi zvina. Nodomāju, ka droši vien pie manis atnācis kaimiņš, kurš jokodamies mēdz zvanīt tādā pašā veidā. Šoreiz viss izrādījās citādāk. Tiklīdz atvēru durvis, dzīvoklī ar spēku, mani bīdot malā, teju ielauzās kāda 30 gadus veca (iespējams, vecāka) neliela auguma, tumšmataina sieviete. Tikko pamodusies un esot vēl miegaina, no šādas situācijas apstulbu. Viņa paskatījās man acīs un, lai cik dīvaini tas varbūt arī izklausītos, vairs nespēju sevi isti kontrolēt un nesapratu, ko runāju. Sieviete dzīvoklī uz gultām sāka mētāt drēbes un piedāvāja tās nopirkt. Neilgi pēc tam dzīvoklī ienāca vēl viena jauna un neliela auguma sieviete ar gaišu matu krāsu, kura man sāka izrādīt jaku. Sieviete teica, ka jaku un pārējās drēbes, kuras it kā ražotas Baltkrievijā, atdos par 100 eiro. Viņas rikojās ļoti steidzīgi, teica, ka nav laika, jo jāsteidzas uz autobusu, pieminēja arī, ka drēbes it kā jāatdod muižā. Tagad nesaprotu, kurā brīdī, bet rokās jau turēju savu naudas maku. Viena no sievietēm ar raušanu no manām rokām izrāva 70 eiro un piebilda, lai meklēju un atdošu visu līdz pēdējam centam. Vairs jau nebija, ko paņemt, jo pāri palika tikai kādi trīs, četri centi... Sieviete uzvedās diezgan agresīvi.*

Krāpnieču atstātās drēbes. Pēc notikušā krāpnieces Anastasijas Ercikas dzīvoklī atstāja bikses, džemperus, kostīma žaketi, t-kreklu, jaku un bikšu jostu. Jautāta, ko ar šīm drēbēm plāno iesākt, Anastasija stāsta, ka vēl nezina. Iespējams, vispareizāk drēbes būtu iznīcināt, jo ar labu tās nav nākušas.

Foto - A.Kirsanovs

Zūd uzticība cilvēkiem. Anastasiya Ercika (attēlā – pa kreisi) un Viktorija spriež, ka pēc šādiem gadījumiem grūti saglabāt uzticību cilvēkiem. Lai kā arī būtu, jāatceras sen zināma patiesība, ka Dievs nav mazais bērns un gan dzīve atradīs veidu, kā pārmācīt ļaunprāšus.

Kad viņas jau bija aizgājušas, pieskrēju pie dzīvokļa loga, bet sievietes jau ātrā solī bija devušās projām. Pēc notikušā sazinājos ar policiju. Atceros, ka savulaik līdzīgu gadījumu jau piedzīvoju bijušajā Cēsu rajonā, kur kādreiz dzīvoju. Kādā dienā biju devusies uz pastu. Ieejot pasta ēkā, jau laikus rokās biju paņēmusi naudas maku, lai norēķinātos par pakalpojumiem. Pēkšņi klāt piegāja kāda sieviete, kura arī piedāvāja drēbes. Vēl isti nespēju atbildēt, ka man nevajag tās lupatas, kā minētā sieviete jau bija paspējusi no maku izraut piecus latus un aiziet prom. Arī tas

viss notika lielā steigā, biju apjukusi un nespēju noreāģēt,” atceras A.Ercika.

Jāpiebilst, ka todien minētās krāpnieces centās izkrāpt naudu arī no citām tās pašas mājas iedzīvotājam - pensionāres vārdā Viktorija un viņas māsas. Arī šajā gadījumā krāpnieču rīcība bija identiska – agresīva uzvedība, liela steiga un mēģinājumi pārdot jaku par 100 eiro. Tas gan viņām neizdevās un, kā pastāstīja Viktorija, minētās sievietes no dzīvokļa devās prom neapmierinātas.

Valsts policija turpina notikušā izmeklēšanu.

Informē policija

No 5. līdz 11.septembrim Valsts policijas Balvu iecirkņa apkalpojamajā teritorijā par atrašanos sabiedriskā vietā alkohola reibumā sastādīti 8 administratīvā pārkāpuma protokoli. Tāpat noticis viens ceļu satiksmes negadījums bez cietušajiem, 12 ģimenes vai sadzīves rakstura konflikti un reģistrēti 6 gadījumi, kad personas pārvietojās ar transportlīdzekļiem dzērumā – viens ar automašīnu, pieci – ar velosipēdu vai mopēdu.

Sadursmē cieš mopēdists

4. septembrī Baltinavas novada Baltinavā braucot sadūrās mopēds, ko vadīja 1988. gadā dzimis vīrietis, un automašīna “Volkswagen”, kurai pie stūres atradās 1982.gadā dzimis vīrietis.

Dzērumā vada velosipēdu un auto

3.septembrī Balvos 1958. gadā dzimis vīrietis brauca ar velosipēdu 1,38 promiņu alkohola reibumā.

6.septembrī Viļakas novadā 1967.gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu 1,26 promiņu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

7.septembrī Balvu novada Kubulu pagastā 1977.gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu 1,66 promiņu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

6.septembrī Viļakas novada Šķilbēnu pagastā 1990.gadā dzimis vīrietis vadīja automašīnu “Mercedes Benz” bez autovadītāja apliecības un 0,67 promiņu alkohola reibumā. Uzskāts kriminālprocess.

9.septembrī Balvu novada Kubulu pagastā 1978.gadā dzimis vīrietis pārvietojās ar velosipēdu 1,41 promiņu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

10.septembrī Balvos 1958.gadā dzimis vīrietis brauca ar mopēdu 0,99 promiņu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Atrod velosipēdu. Aicina atsaukties!

6.septembra vakarā Balvos, Teātra ielā, atrasts balts krāsas velosipēds “Dunlop” ar sieviešu tipa rāmi. Policija aicina atsaukties velosipēda īpašnieku!

Apmaldās mežā

7.septembrī Balvu novada Kubulu pagastā mežā apmaldījās 1974.gadā dzimis vīrietis, kurš sēņoja. Vīrietis gan pats sazinājās ar glābējiem, kuri devās palīgā pazudušajam un viņu atrada. Vīrietis notikušajā neguva miesas bojājumus.

Jaunietis dzērumā guļ uz ielas

8.septembra naktī konstatēts gadījums, ka Balvos uz ielas 2,2 promiņu alkohola reibumā gulēja 1996.gadā dzimis jaunietis. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Reibumā sabiedriskā vietā

3.septembrī Balvos sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols 1980. gadā dzimušam vīrietim, kurš atradās sabiedriskā vietā 3,23 promiņu alkohola reibumā.

8.septembrī Balvos sabiedriskā vietā 2,37 promiņu alkohola reibumā atradās 1970.gadā dzimis vīrietis. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Savukārt 8.septembrī dienas laikā Balvos sabiedriskā vietā jau krietni lielākā alkohola reibumā – 4,04 promiļes – atradās 1987.gadā dzimis vīrietis. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

9.septembra vakarā Balvos 1962.gadā dzimis vīrietis atradās sabiedriskā vietā 2,80 promiņu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Uzvedas neadekvāti

8.septembrī vēlu vakarā Balvu novada Briežuciema pagastā pie skolas neadekvāti uzvedās 1965.gadā dzimis vīrietis. Izrādījās, viņš bija 3,18 promiņu alkohola reibumā. Vīrieti nogādāja padomāt par dzīvi atskurbtuvē. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Izraisa sadursmi

9.septembrī Balvos 1951.gadā dzimis automašīnas “Audi” vadītājs iebrāuca pretējā joslā un, veicot kreisā pagrieziena manevru, izraisīja sadursmi ar 1988.gadā dzimušu motocikla vadītāju.

Foto - A.Kirsanovs

Re, kā!

Nodara miesas bojājumus un aplaupa

Pagājušajā piektdienā pavisam nelāgi autoostas apmeklējums beidzās kādam 1967.gadā dzimušam vīrietim.

Kā informēja Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Ksenija Belova, 9.septembrī Balvu autoostā kādas personas nodarīja miesas bojājumus minētajam vīrietim un nozaga viņa personīgās mantas. Policija noskaidrojusi divas iespējamās vainīgās personas, kuras jau iepriekš

nonākušas policijas redzeslokā. Savukārt par notikušo uzsāks kriminālprocess pēc 176.panta 2.daļas – par laupīšanu, ja to izdarījusi personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās vai ja tā izdarīta, iekļūstot dzīvoklī vai citā telpā, vai ja tā izdarīta no mantas glabātavas, ietaises, kas savieno glabātavas, vai transportlīdzekļa. Par šādu nodarījumu paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trīs gadiem.

Informē NVA

Pasākums “Apmācība pie darba devēja”

Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) Balvu filiāles vadītāja Sandra Kindzule informē, ka NVA turpina īstenot Eiropas Sociālā fonda projekta “Atbalsts bezdarbnieku izglītībai” pasākumu “Apmācība pie darba devēja”.

Tā ir bezdarbnieka praktiskā apmācība, kas ilgst 6 mēnešus: darba devējs, saņemot no NVA dotāciju, pats sagatavo sev vajadzīgo speciālistu. Praktiskā apmācība ietver profesionālās kompetences apgūšanu, kas atbilst pirmā, otrā vai trešā profesionālās kvalifikācijas līmeņa profesionālajai kompetencei. Darba devējam ir jāpiedāvā no jauna izveidota darbavietā vai darbavietai jābūt vakantai vismaz 4 mēnešus pirms praktiskās apmācības uzsākšanas. Pēc praktiskās apmācības pabeigšanas bezdarbniekam vismaz sešus mēnešus jāturpina darbs pie tā paša darba devēja.

Kopš pasākuma “Apmācība pie darba devēja” sākuma valstī kopumā projektā ir iesaistīti 209 bezdarbnieki: 2015. gadā - 121 (Balvos - 1) un 2016. gada 6 mēnešos - 88 (Balvos 2).

NVA Balvu filiālei, piemēram, ir izveidojusies laba sadarbība ar SIA “Eco fabrika”, kur šobrīd divas bezdarbnieces apgūst aditājas un rokdarbu modelētājas profesiju. Uzņēmuma vadītājs Guntars Šults par pasākumu “Apmācība pie darba devēja” stāsta: “Tā ir lieliska iespēja uzņēmumam, kuram ir nepieciešams darbinieks specifiskā nozarē, šo darbinieku apmācīt sešus mēnešus, šajā laikā saņemot dotācijas no NVA. Ņemot vērā faktoru, ka pirmo periodu darba ražīgums ir salīdzinoši mazāks, jo darbinieks vēl apgūst darba specifiku, šī dotācija dod iespēju jaunajam darbiniekam izmaksāt algu tādā pašā apmērā kā pārējiem darbiniekiem. Sākotnēji jaunās darbinieces bija bez pieredzes, bet pāris mēnešu laikā viņas ir apguvušas darba specifiku un šobrīd pilnvērtīgi veic savus darba pienākumus. No Nodarbinātības valsts aģentūras saņemam finansiālu atbalstu apmācāmo bezdarbnieču algas izmaksai, papildus tam arī dotāciju viņu darbu vadītājam.

Uzņēmumu starpā bieži dzirdams, - lai šajos pasākumos piedalītos, ir nepieciešams aizpildīt neskaitāmus papīru kalnus, tomēr es vēlos oponent šim viedoklim, jo dokumentu nemaz nav tik daudz. Turklāt NVA darbinieki ir atsaucīgi un, ja ir radušās kādas neskaidrības, viņi palīdz tikt ar tām galā. Droši varu apgalvot, - ja šis projekts turpinās darbību arī turpmāk, mēs izmantosim šo iespēju un piesaistīsim jaunus darbiniekus ar tā starpniecību.”

Vajadzīgā darbinieka praktiskai apmācīšanai var pieteikties komersanti, pašnodarbinātās personas, kā arī biedrības vai nodibinājumi, izņemot politiskās partijas, ārstniecības iestādes un izglītības iestādes. NVA darba devējam nodrošina ikmēneša darba algas dotāciju bezdarbniekam: pirmo divu mēnešu laikā tiek maksāti 160 eiro mēnesī, nākamo divu mēnešu periodā - 120 eiro un pēdējos divos mēnešos - 90 eiro. NVA nodrošina arī ikmēneša darba algas dotāciju darba vadītājam 50% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas. Nepieciešamības gadījumā NVA apmaksā arī izdevumus (līdz 28,46 eiro) par obligāto veselības pārbaudi bezdarbniekam un piešķir vienreizēju dotāciju individuālajam aizsardzības līdzekļiem (līdz 50 eiro), kā arī vienreizēju dotāciju darbavietas pielāgošanai bezdarbniekam ar invaliditāti (līdz 711 eiro).

Drošība

Nepārbaudītas apkures ierīces var izraisīt nelaimi

Lai arī septembris lutina ar patīkamiem laika apstākļiem, gaisā jūtams dzestrums, kas atgādina - apkures sezona vairs nav aiz kalniem. Lai apkures sezona aizritētu droši, pienācis laiks parūpēties par savām apkures ierīcēm un dūmvadiem. Lai arī ar 1.septembri likums privātmāju īpašniekiem ļauj skursteni tīrīt pašiem, tomēr, ja par savu meistarību neesat pārliecināti, drošāk ir uzticēties sertificētam skursteņslauķim.

Saskaņā ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) datiem, katru gadu apmēram desmitā daļa no visiem ugunsgrēkiem izceļas tieši apkures ierīču bojājumu, neatbilstošas ekspluatācijas vai sodrēju dēļ. Visvairāk bojā gājušo un cietušo cilvēku ugunsgrēkos, kas saistīti ar apkuri, ir tieši dzīvojamajā sektorā. Tragiskās nelaimes, kurās cieš cilvēki un bojāts īpašums, var novērst, regulāri veicot dūmvadu tīrīšanu un apsekojot apkures ierīču tehnisko stāvokli.

Netīrīts skurstenis ir ugunsbīstams. Sadegot jebkuram cietajam kurināmajam, uz skursteņa iekšējās virsmas veidojas kvēpu, sodrēju un darvas nosēdumi, kas, savlaikus nenotīrīti, labākajā gadījumā samazina apkures ierīces darbības efektivitāti, bet sliktākajā gadījumā var izraisīt intensīvu šo produktu degšanu. Aizdegšanās ātri izplatās pa visu dūmeņa iekšējo virsmu, vienlaikus ievērojami paaugstinot temperatūru tajā aptuveni līdz pat 1000°C. Tas var radīt plaisas visa mūrētā dūmeņa korpusa biežumā, ārējo apvalku ieskaitot, tādējādi paverot ceļu karstajām dūmgāzēm un liesmām uz degspējīgām sienu, griestu un jumta konstrukcijām.

Lai izvairītos no nelaimes un varētu droši uzturēt siltumu, kurinot malkas, gāzes vai cita veida apkures ierīci, reizi trijos gados jāapseko dūmvadu, dūmeņu un dūmkanālu tehniskais stāvoklis. To drīkst darīt sertificēti skursteņslauķi. Par to jāpārliecinās, lūdzot darba veicējam uzrādīt apliecinātos dokumentus. Bojātu skursteņu ekspluatācija ir bīstama!

Sodrēji no dūmeņiem, krāšņu un pavadu dūmkanāliem jāiztīra pirms apkures sezonas sākuma un ne retāk kā:

□ divas reizes apkures sezonā - apkures krāsnīm un virtuves pavadim;

□ reizi mēnesī apkures sezonā ilgdedzes speciālajām krāsnīm.

Bēniņos visiem dūmeņiem un sienām, kurās atrodas dūmkanāli, jābūt nobalsinātām vai nokrāsotām ar gaišu ugunsdrošu krāsu.

Ugunsnelaimi var izraisīt ne tikai degoša malka, bet arī kvēlojošas ogles vai izdedži, tādēļ ēku tuvumā aizliegts izbērt nenodžēstus izdedžus un ogles. Tie jāizber atbilstoši iekārtotās vietās ne tuvāk par 6 m no degspējīgām ēkām un būvēm.

Lietojot malkas plīti, jāatceras, ka plītis laika gaitā nolietojas - var izdegt cepeškrāsns metāla apšuvums, plītis virsmā parādīties spraugas, caur kurām nāk dūmgāzes. Lai šādas plītis padarītu ikdienas lietošanā drošas, tām periodiski nepieciešama atjaunošana, rūpīgi aizsmērējot radušās plaisas, savlaikus nomainot izdegušo cepeškrāsnī, nostiprinot durvītiņas.

Cietā kurināmā krāsnis (virtuves pavarāda) kurtuves priekšā degspējīgu materiālu grīda jāpārklāj ar degtnespējīga materiāla loksni (skārds u.c.), kuras izmēriem jābūt ne mazākiem par 50cm perpendikulāri kurtuves ailai un 70 cm paralēli tai.

Kurināmie materiāli (ogles, kūdra), kam piemīt pašaizdegšanās spēja, jāuzglabā speciāli šim nolūkam pielāgotās telpās vai laukumos (ne tuvāk par 6 m no degspējīgām ēku vai būvju konstrukcijām).

Svarīgākais gada aukstajos mēnešos ir ievērot elementāru piesardzību. Ekspluatējot vietējās apkures ierīces, aizliegts:

□ novietot kurināmo un citus degspējīgus materiālus kurtuves atveres priekšā tuvāk par 1,2 metriem;

□ atstāt bez uzraudzības degošas apkures ierīces, ja to neatļauj tehniskās ekspluatācijas noteikumi;

□ novietot uz apkures ierīcēm degspējīgus priekšmetus un materiālus (žāvēt drēbes, apavus utt.);

□ kurināt krāsnis un plītis ar malku, kuras garums pārsniedz kurtuves izmērus;

□ vēdināšanas kanālus izmantot kā apkures krāšņu vai pavadu dūmvadus;

□ izmantot bojātas apkures iekārtas un dūmvadus;

□ tās pārkurināt.

Ekspluatējot mehāniskās ventilācijas sistēmas, uz gaisa vadu iekšējām sienām notiek putekļu un tauku daļiņu nosēšanās. Šo putekļu un tauku aplikumi gaisa vadu iekšpusē traucē sistēmas darbībai, neļaujot caurplūst nepieciešamajam gaisa daudzumam. Aizsērējušie gaisa vadi kondicionēšanas un ventilācijas sistēmās rada aizdegšanās iespēju. Putekļu un tauku slānim aizdegoties, kopā ar gaisa plūsmu uguns liesmas var ātri izplatīties.

Tā kā apkures sezonā vistraģiskākie ugunsgrēki notiek tieši naktī, kad cilvēki guļ un nepamana ugunsgrēka izcelšanos, dzīvojamās telpas ir nepieciešams aprīkot ar dūmu detektoriem, kas ar skaņas signāla palīdzību signalizēs par ugunsgrēka izcelšanos, ļaujot laikus izsaukt ugunsdzēsējus glābējus.

Iestājoties vēsākam laikam, aizvien vairāk ugunsgrēku notiek arī dārza mājiņās, neapsaimniekotās mājās, šķūnišos un garžās. Visizplatītākie ugunsgrēku iemesli šādās ēkās ir neuzmanīga rīcība ar uguni, bojātas vai nepareizi izbūvētas apkures sistēmas, kā arī tišas dedzināšanas.

Bieži mazdārziņu apsaimniekotāji, mēģinot paildzināt dārzkopības sezonu, savās dārza mājiņās, kas nereti ir paredzētas tikai instrumentu glabāšanai, paši ierīko dažādas apkures ierīces vai arī izmanto vecus elektriskos sildītājus, kas, iespējams, ir bojāti, taču uzskata, ka tādai dārza mājiņai būs pietiekami labi. Tāpat aukstajā laikā, veicot darbus garžās vai šķūnišos, tiek izmantotas bojātas vai paštaisītas sildierīces. Taču šis bojātais elektrosildītājs vai arī, ja tiek paštaisītas sildierīces un lietoti nekalibrēti un paštaisīti elektrotīkli aizsardzības drošinātāji, ātri vien var izraisīt ugunsgrēku.

Pilsētu tuvumā mazdārziņu teritorijās un neapsaimniekotās mājās pilsētās ugunsgrēki izceļas visai bieži, un lielākoties bojāgājušie šajos gadījumos ir bezpajumtnieki, kas cenšas patverties no aukstuma un lieto nedrošas sildierīces. Tā kā šie nelūgtie viesi visai bieži mēdz būt alkohola reibumā, tad nereti arī aizmieg ar kvēlojošu izsmēķi rokā vai arī nomet to, kur pagadās. Nereti bezpajumtnieks, lai sasildītos, šādās ēkās uz grīdas sakur ugunsroku.

Apkures ierīču drošībai jāpievērš uzmanība arī mājlopu īpašniekiem, kuri mājlopu apsildei kūti izmanto dažādas nedrošas, varbūt pat savu laiku nokalpojušas apkures ierīces. Šādu ierīču lietošana ir ārkārtīgi bīstama, jo kūti atrodas viegli uzliesmojoši priekšmeti un, ja ugunsgrēks izceļas naktī, to savlaikus ir praktiski neiespējami pamanīt.

Veiksmes prognoze

13.septembris. Vai gribi pārliecināties par 13.datuma negatīvo ietekmi? Tad tik sāk darīt ko svarīgu! Reformas darba un milas lietās šodien var beigties ar puņķiem un asarām. Kāpēc sevi lieki sāpināt un izaicināt likteni?! Vienkārši svarīgu lēmumu pieņemšanu atliec uz citu dienu. Redzi, cik vienkārši!

14.septembris. Uzmanīgajā trešdienā nesāksim neko jaunu, bet izlabosim pirms mēneša pieļautās kļūdas. Vienalga, vai tās bija darba, sadzīves vai milas sfērā. Sargāsim sevi un savus līdzcilvēkus šodien ne tikai no zāģiem un nažiem, bet pat no šķērēm un dakšiņām. Sevišķi piesardzīgiem jābūt Ūdensvīriem, Jaunavām un Skorpioniem.

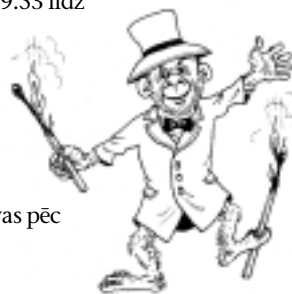
15.septembris. Sagatavosimies rītdienas pusēnas Mēness aptumsumam. Kā? Nekā! Vislabākā metode - vairāk slinkot nekā strādāt. Darboties saudzējošā režīmā, nerikot arī ražošanas sapulces un deputātu sēdes. Ja nu kādam gribas, lai spalvas putētu un krēsli lūztu, tad tik uz priekšu! Kāds deputāts var atgriezties mājās bez kaklasaites un ar zilu aci.

16.septembris. Neieciņķējies uz šodienas pusēnas Mēness aptumsumu, kas būs no plkst. 19.53 līdz 23.56. Tas nebūs nekas šausmīgs, tomēr dažī padomi, kā to pārdzīvot, nekaitēs:

1. Turi sevi grožos, neparaksties uz neadekvātām izdarībām.
2. Neskaidro attiecības ar līdzcilvēkiem, nebojā nervus ne sev, ne viņiem.
3. Atturies no alkohola un citām apreibinošām vielām.
4. Mēness aptumsuma laikā neskaties pa logu ne uz Mēnesi, ne uz apkārtni.
5. Mēness aptumsuma laikā aizvelc aizkarus un aizver žalūzijas.
6. Nepieņem svarīgus lēmumus un nerisini nopietnus jautājumus divas dienas pirms un divas pēc Mēness aptumsuma!

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

Iespaidi

Folkloras kopa "Egle" piedalās festivālā Rumānijā

No 11. līdz 17.augustam folkloras kopa "Egle" piedalījās festivālā Rumānijā.

Pavasārī Medņevas pagasta folkloras kopa un kapela "Egle" saņēma piedāvājumu piedalīties Starptautiskā folkloras festivālā un tautas mākslas organizāciju padomes rīkotā festivāla atlasē, kas augustā notika Rumānijā. Nosūtījām pieteikumu, foto, "Egles" darbības aprakstu un aprīli saņēmām oficiālu ielūgumu uz festivālu "Hora Mare".

Festivāla organizatori nodrošināja visus uzturēšanās izdevumus - viesnīcu un ēdināšanu, kā arī transportu uz lidostu Rumānijā. Lidojums - Rīga-Frankfurte-Bukareste bija jāveic par saviem līdzekļiem. Visas septiņas ceļojuma dienas bija ļoti piesātinātas, interesantas un skaistas. Pirmo dienu pavadījām ceļā, braucot ar autobusiem, pārsēžoties lidostās, lidojot virs Eiropas. Ap pusnakti bijām Otopeni pilsētā (netālu no Bukarestes) - lielākajā starptautiskajā Rumānijas Henri Coanda lidostā. Kad ieraudzījām, kā pa ielām tek jautri strautiņi, sapratām, ka Latvijas lietūs mūs ir godam pavadījis līdz pat Rumānijai. Vēlāk vietējie teica, ka līdz ar mums atlidojusi īsta svētība, jo viņi lietu neesot redzējuši jau divus mēnešus. Atbildējām, ka mēs šo svētību šogad labprāt atstātu pie viņiem...

Mūs sagaidīja un iekārtoja Kalarašu pilsētas jaunajā viesnīcā Hestia. Šoferis runāja angļiski, bet vēlāk izrādījās, ka šo valodu prot visi, sākot ar meitenēm-gidiem, beidzot ar pavāriem ciema ēdnīcā. Otrās dienas rītā visiem grupu vadītājiem novada un pilsētas administrācijā bija pieņemšana. Mūs ar kapelas vadītāju Initu un Agri, kurš labi runā angļiski, aizveda uz Kalarašu pilsētas (ap 70000 iedzīvotāju) Kultūras centru, kurā arī notika lielākās festivāla aktivitātes. Iepazīšanās, apsveikumi, dāvanas, suvenīri, fotosesijas. Ļoti liela, grezna, plaša ēka ar marmora apdari, kur izvietota visa novada un pilsētas administrācija, un Kultūras centrs. Iepazināmies ar spāņu grupas vadītāju Mirenu, turki uzdāvināja dekoratīvu šķīvi, rumāņi - krāšņu tautisku somu ar vietējiem suvenīriem un bukletiem. Visas dienas ar mums bija tulki Iolanda un Adīna, kā arī atbildīgā Daniela. Atbildīga ne pa jokam, jo jau pirmajā rītā mums paziņoja, lai mēs bez pavadonēm nesperam ne soli ārpus hoteļa. Sapratām, - ja mums bez viņu sankcijas uz kājas uzkāps kaut vai rumāņu muša, meitenes dabūs smagi trūkties no vadības... Jā, drošības pasākumi šeit bija ne pa jokam - drošības policija ik pēc pāris metriem. Sākumā bijām vieglā neizpratnē, tad nospriedām, ka mazliet par daudz, bet pieradām un patiešām visu festivāla laiku jutāmies brīvi, droši un pasargāti. Pēdējās dienās arī Daniela un abas meitenes redzēja, ka mēs uzvedamies labi, neklistam, kur nevajag, un vispār ļoti patstāvīgi tiekam galā ar visām aktivitātēm.

Iolanda un Adīna ir 11.klases (izlaiduma) skolnieces, kuras pavadīja festivāla viesus kopā ar citiem brīvprātīgajiem jauniešiem. 12.augusta pēcpusdienā - oficiāla festivāla atklāšana, gājiens, Lielais atklāšanas koncerts. Atklāšana notika Kultūras centra zālē. Uz skatuves - katras valsts pārstāvji, karogi, grupu vadītāji. Katram vadītājam bija jāsaka kāds vārds. Man bija iespēja to izdarīt rumāniski, tāpēc izpelnījāties lielus aplausus. Kādā no festivāla koncertiem pienāca meitene un pateicās visu rumāņu kolektīvu vārdā par šo apsveikumu

viņu dzimtajā valodā.

"Hora mare" ir starptautisks, pasaules mēroga festivāls, kas šeit notiek jau 24. reizi. Kaut kas līdzīgs mūsu "Baltica" festivālam. Festivāla nosaukums tulkojumā nozīmē "Lielais draudzības un goda aplis, kopīgā nacionālā deja". Šoreiz festivālā piedalījās 9 valstis - Bosnija un Hercegovina, Gruzija, Serbija, Spānija, Slovākija, Turcija, Vjetnama, Rumānija un Latvija, kuru pārstāvējām mēs. Turpat uz skatuves iepazinām ar serbu kolektīva vadītāju Dragonu un Bosnijas un Hercegovinas grupas vadītāju Annu. Anna ar kolektīvu nesin ciemojusies Igaunijā. Sarunu varējām risināt krievu valodā. Krāšņi tērpi, ugunīgi temperamenti un ritmi, mūzika, kuru dzirdot nav iespējams mierīgi nostāvēt uz vietas, sirsniņi cilvēki un pārliecība: "Vairāk tādu festivālu, tautu draudzības, tikšanās, un pasaulē būs mazāk karu!" Ar prieku un pārsteigumu skatījāmies, kā, sākot skanēt nacionālajām rumāņu melodijām, skatītāju vidū izveidojās vairāki apli un tauta vienkārši dejoja savu Horu, arī pavisam mazi bērni. Tā ir viņu kultūra, mūzika, saknes.

Mēs redzējām, kā Turcijas valsts himnas atskaņošanas laikā turku folkloras grupas puīši zibenīgi nometa cigaretes, mobilie telefoni pazuda kabatās, paši izstiepās miera stājā un ar nevilto degsmi dziedāja līdzī. Cik paties un nopietns bija spāņu grupas patriotisms gan puīšu kara dejā, gan meiteņu zemnieku dejas solī! Aizrāva slovāku un serbu grupu sniegums ar savām liriskajām un ritmiskajām dejām, dziesmām, melodijām. Redzams, ka viņi izturas pret savas tautas kultūru ar milzīgu cieņu, ieinteresētību un viņiem tas sagādā patiesu prieku. Vjetnamiešu perfektais sniegums ļāva iepazīt tālo džungļu un rīsu lauku motīvus. Gruzīnu bērnu kolektīva meitenes netverami viegli un graciozi slīdēja virs skatuves dēļiem, un zēnu melnie ādas zābaki izvirpuoja tādus ritmus, ka acis nespēja sekot līdzī. Mums bija pārsteigums, ka tādu dziedājošo folkloras kopu kā pie mums, Latvijā, šeit nav. Pārsvārā visi bija dejotāji, muzikanti, daži dziedātāji, bet pārsvārā paši dejotāji arī dziedāja. Bija tikai solisti, kas dzied tautasdziesmas ar fonogrammām. Otrās dienas lielajam koncertam ātri pārveidojām savu programmu, ieliekot arī līdzī paņemtās rotaļdejas, kas bija plānotas tikai kā rezerves koncertnumuri. Mūsu programmu visi pavadīja ar ovācijām. Izskanēja Tolku bolsi, izdancotas "Cuvka dričūs", "Pankūkas" un "Juoņa poļka", saģērbta un atdota tautās līgava. Spāņi teica, ka mēs festivālā esam ienesuši patīkamas pārmaiņas. Pie mums nāca fotografēties, jautāja, no kurienes esam, kā šeit jūtamies. Gaiss iesila, un pēdējās divās dienās termometrs rādīja jau ciparu +37°C. Taču gaiss bija sauss un viegls, tāpēc karstumu panest nebija pārāk grūti. Pa ceļam uz kāda koncerta vietu apstājāmies vietējā svētvietā. Cik sapratām no gides stāstītā, te bija Sv. Marijas parādīšanās vieta, kur izaugusi brīnumaina roze un ir avots ar svētūdeni. Arī Rumānijā 15.augustā ir lieli Dievmātes svētki, un svētvietas pagalmā jau bija sabraukuši cilvēki ar ģimenēm, lai paliktu šeit 2 - 3 dienas un lūgtos.

Mums bija divi izbraukuma koncerti uz ciemiem. Viens - palielā un labiekārtotā Unirejas ciema Kultūras namā kopā ar serbu kolektīvu, otrs - Dragos Voda ciemā, kur vietējais klubs izskatījās kā pirmsrevolūcijas laikos celts. Bēdīgi, taču šeit vietējās skolas jumts arī gandrīz bruka uz galvas. Bērnu

"Egles" dalībnieki Rumānijā. Pēc atgriešanās mājās visi kā viens atzina, - savas valsts tradīcijas ir jārāda pasaulei!

daudz, taču vietējā angļu valodas un deju skolotāja - entuziaste tikai ar saviem spēkiem un vecāku atbalstu panākusi, ka sākumskolas deju kolektīvam būtu sašūti jauni tērpi un mazie dancotāji par godu ārzemju ciemiņu atbraukšanai svinīgi un smaidīgi, spodri baltās blūzītēs un izšūtos kreklos beidzot kāptu uz skatuves. Mūsu un spāņu priekšnesumu laikā šūpojās skatuves deji un sāka kustēties arī pati skatuve.

Pēc koncerta braucām vakariņās dažu kilometru attālumā uz greznu, privātu restorānu, kas pieder vienam no vietējiem varasvīriem. Kontrasti iespaidīgi. Pēc ietilgušā festivāla Lielkoncerta dalībniekiem bija vakariņas Borčas upes otrā krastā. Dienvidu nakts satumsa pēkšņi, un arī dzestrums kļuva visai jūtams, taču vēl ap pulksten diviem naktī Rumānijā, kuģī gaidot, skanīgi padziedājām "Timsins guoja"... Noslēguma koncertam bijām ielāņojuši pārsteigumu. Kā pēdējo sākām dziedāt rumāņu tautasdziesmu par to, kā "zvaigžņu gaisma spīd acīs un kājas nogurušas, taču jākāpj uz leju pie avota garām riekstu un egles kokam". Bijām iemācījušies ļoti populāru dziesmu, jo jau ar pirmajiem vārdiem skatītāju rindās sākās ovācijas un aplausi. Mirkli pagaidījām, līdz varējām turpināt. Noslēgumā uz skatuves stāvēja vadītāji, plīvoja valstu karogi, ieradās festivāla organizatori. Viens dejotāju pāris no katras valsts kolektīva kopā ar pārējiem izdancoja noslēguma Horu. Arī mūsu Agris un Lilita. Sekoja pateicības vārdi, ziedi, aicinājums atbraukt arī turpmāk, un krāšņais festivāls bija izskanējis. Mūs pārņēma prieks, gandarijums, lepnums, pateicība un nenovērtējama pieredze.

INĀRA SOKIRKA, folkloras kopas "Egle" vadītāja

Jaunākais un aktuālākais novadu dzīvē

Atceries! Pagājuši jau deviņi abonēšanas mēneši!

Pārlicinies, vai abonēji Paduguni oktobrim, novembrim, decembrim!?

Redakcijā var abonēt darbdienās no plkst. 8.00 līdz 17.00

Pērk

Z.s "Strautiņi" iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

SIA "Lauku Miesnieks" iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 20207132.

SIA "Cēsu gaļas kombināts" par labām cenām iepērk jaunlopus un liellopus.
Samaksa pēc vienošanās.
Tālr. 26185703, 25573447.

SIA "LATVIJAS GAĻA" iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus. Samaksa tūlītēja.
Svāri. Tālr. 28761515.

SIA RENEM iepērk jaunlopus, liellopus, aitas.
ELEKTRONISKIE SVARI.
Paaugstinātas cenas!
Skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.
Tālr. 29996309, 26447663,
29485520, 26393921, 65329997
vai pa e-pastu: re-nem@inbox.lv

Pērk meža īpašumus ar zemi un cirmsas. Tālr. 29433000.

SIA "SENLEJAS" iepērk liellopus, teļus, jērus. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26604491, 26319888.

Iepērk dzērvenes par labām cenām.
Braucam pakal. Tālr. 28741327.

Pārdod

15.septembrī z/s "GRAČUĻI" pārdos raibus, melnus, brūnus, baltus jaunputnus (4,5-6 mēn.), brūnas un baltas dējējvistas (cena no 2,50 EUR), gaiļus (arī maina). Mob. 29186065; 25272041 (šoferis). Bērziņi 7.20 - Lazdukalnā 7.35 - Kapūnē 7.40 - Rugājos 7.50 - Medņos 8.00 - Naudaskalnā 8.10 - Balvos 8.20 - Kubulos 8.55 - Viksnā 9.10 - Kupravā 9.30 - Vīļakā 9.50 - Žiguros 10.10 - Borisovā 10.30 - Semenovā 10.45 - Šķilbēnos 10.55 - Rekovā 11.00 - Upīte 11.10 - Baltinavā 11.30 - Briezuciemā 11.45 - Egluciemā 12.00 - Vectilžā 12.15 - Tilžā 12.30 - Krišjānos 12.50.

Z.S. "Riekstiņi" Baltinavas novadā pārdod kodinātu ZIEMĀJU SĒKLU.
Ir VAAD sertifikāts.
Tālr. 26475154, 29326534.

Pārdod sivēnus.
Tālr. 26329184.

Pārdod sivēnus.
Tālr. 26213631.

Pārdod jaunzirgu, EUR 400.
Tālr. 20329594.

Pārdod grūnsnu telīti.
Tālr. 26476773.

Pārdod 3-istabu dzīvokli Balvos, malkas apkure, ar visām mēbelēm,
EUR 13 000. Tālr. 28656652.

Pārdod vai izīrē dzīvokli Balvos.
Tālr. 28662407.

Pārdod lauku māju ar zemi un mežu Rugāju pagastā. Tālr. 26512307.

Pārdod 0,77 ha zemes gabalu Verpuļevā, 14.celiņā.
Tālr. 26284431.

Pārdod lopbarības graudus - 10 centi/kg; tritikāles sēklu - 12 centi/kg. Tālr. 28604848.

Pārdod siena ruļļus Rugāju novadā.
Tālr. 29407856.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi.
Tālr. 29166439.

Pārdod malku. Tālr. 29182492.

Pārdod dzelzsbetona caurtekas un grodus. Dažādi izmēri. Cena pēc vienošanās. Tālr. 26427989.

Dažādi

BUTS mācību centrs piedāvā profesionālās apmācības **GULBENĒ**

Akreditēta programma, praktizējošs pedagogs!

FRIZIERIS 21.09.

Uzzini vairāk: Tālr: 27898038 • e-pasts: gulbene@buts.lv

Norises vieta: Ābeļu iela 8, Gulbene
www.buts.lv

SIA MC "Austrumvidzeme" 20.septembrī plkst. 10.00 rīko "ZEMSPIEDIENA KATLU OPERATORU" kursus.
Mācības notiek Balvos, Brīvības ielā 55.
Tālr. uzziņām 29167198.

SIA "AIBI" pērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus.
Pērk arī gaļas šķirnes jaunlopus eksportam. Labas cenas! Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 26142514, 20238990.

LAFIKO.LV AIZDEVUMI pensionāriem un strādājošajiem BALVOS, TAUTAS IELĀ 1
Otrdienās, ceturtdienās, piektdienās
Tālr. 64521873, 26402362.

7.oktobrī no plkst. 7.00 Rekovā (stāvlaukumā pie KC "Rekova")
RUDENS GADATIRGUS

17.septembrī Balvu tirgū **GADATIRGUS.**

Ārste NATĀLIJA ZONDAKA kārtējā atvaļinājumā no šī gada 15. līdz 27.septembrim. Aizvietos ģimenes ārste Rasma Viķele.

Spiež ābolu sulu, 15 centi / l.
Tālr. 28342398.

Plauj zāli. Tālr. 29165808.

Zāles pļaušana, siena vālošana.
Tālr. 26512307.

Spiež ābolu sulu, 20 centi/l.
Tālr. 22017929.

Pieņem smilti, granti, šķembas. Ierīkojam kanalizāciju, ūdensvadus un remontējam piebraucamos celiņus. Tālr. 29105572.

Bez maksas attīra lauksaimniecības zemes no krūmiem, kokiem.
Tālr. 26211223, 26589370.

Iekšdarbu remonts.
Tālr. 25157088.

Piedāvā darbu

SIA "AIBI" aicina darbā STRĀDNIEKUS gaļas cehā. Dzīvesvieta. Tālr. 29478728.

Piedāvā darbu C kategorijas ŠOFERIM ar pieredzi ceļu būvē.
Tālr. 29208179.

Iepazīšanās

Vīrietis (55 g.) nopietnos nolūkos vēlas iepazīties ar sievieti no laukiem. Rakstīt Teātra 8, redakcijā šifram A-1.

SIA "Edenta Plus" izgatavo visu veidu izņemamās un neizņemamās zobu protēzes, visu veidu loku protēzes, kā arī metālkeramiku un plātes no elastīgās plastmasas un veic protēžu labošanu. Izgatavošanas laiks minimāls.
SIA "Edenta Plus" atrodas Rēzeknes poliklinikas telpās, **18.novembra ielā 41, Rēzeknē.**
Tālrunis saziņai: 64622473.

95. KODS 16.09. uzsāk kursu autoskolā "Delta 9V".
Tālr. 29208179.

Svecišu vakars

Šķilbēnu pagasta PLEŠOVAS kapos 24.septembrī plkst. 14.00 SVECĪŠU VAKARS.
Kapu sakopšanas talka 23.septembrī plkst. 9.00.

Līdzjūtības

"Redzi, Dievs ir mans palīgs, tas Kungs ir tas, kas uztur manu dvēseli!" 54.ps./6

Lai Dieva vārds ir mierinājums sāpju brīdī Tilžas ev.-lut. draudzes priekšniekam **Ēvaldam Kamzola** un viņa ģimenei, mīļo māmiņu **LĪVJU APARI** Mūžības ceļā pavadot.
Vīļakas evaņģēliski luteriskā draudze

Paliek balta ziedu taka, Rudens zelts zem kājām bērts; Un no tava mūža dienām Pasmelts tik, cik atvēlēts.
Izsakām dziļu un patiesu līdzjūtību draudzes priekšniekam **Ēvaldam Kamzola**, māti **LĪVJU APARI** mūžības ceļā pavadot.
Tilžas evaņģēliski luteriskā draudze un mācītājs

Garus ceļus nostaigāji, māt! Pa bēdu akmeņiem, pa prieka smiltīm uz mūžību...
Izsakām līdzjūtību **Ēvalda Kamzola un Silvijas Apares ģimenēm**, **LĪVJU APARI** mūžībā pavadot.
Zita, Valentins

Trīs sauļas vasaras, dzimtenes vasaras Dodiet man līdzī, kad šīsaulē riet Nevajag nopūtu, nevajag asaru! Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied! (Ā.Elksne)
Sirsnīga līdzjūtība **Madarai Aparei, VECMĀMIŅU** pavadot smiltājā. Valsts zemes dienesta Gulbenes biroja darbabiedri

Pār lieliem tirumiem ceļš vijies, Nu klusā takā solis mieru rod. (A.Balodis)
Izsakām līdzjūtību **Alinai Aparei**, pavadot **VECMĀMIŅU** kapu kalniņā.
Māra, Silvija

Tu, mīļā māt, Nu projām aizej klusi Tai ceļā pēdējā, No kura nepārnāk... (B.Saulītis)
Izsakām līdzjūtību **Ēvalda Kamzola ģimenei**, māti **LĪVJU APARI** mūžības ceļā pavadot.
Dzintra, Artēmijs

Mātes aiziešanu aptvert nevar, Tā sākas vēlāk, sākas rīt...
Izsakām patiesu līdzjūtību **Skaidritei Grigorjevai**, pavadot māmiņu **LĪVJU APARI** dzimtās zemes kapu kalniņā.
Inita, Silvija K.

Milestības dziļām noadīts Māmulītes mūža gājums, Mazbērni un bērni - Kuros paliek dzīves turpinājums. (K.Apškrūma)

Izsakām vispatiesāko līdzjūtību **Eduardam Veisam ar ģimēni**, pavadot **MĀMIŅU** mūžības ceļā. Ezera ielas 18 otrās ieejas kaimiņi

Ir apklusuši soļi, Vien paliek milestības gaišais stars... (O.Vāciētis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Veisu ģimenei**, māti, vīramāti, vecmāmiņu, vecvecmāmiņu **ILGU VEISU** aizvadot pa mūžības taku.
V. un A.Timofejevu ģimenes

Saņem, mīļā Zemes mātē, Vienu sirmu māmuliņu, Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.
Izsakām līdzjūtību **Eduardam Veisam, MĀTI** mūžības ceļā pavadot.
Balvu rajona prokuratūras kolektīvs, Anita

Nenoņem vairs mātes rūpju nastu, Ne vairs savu kādreiz uzticēt, Vienīgi nu dzimtas liktenstāstos Jāturpina viņas gaišums sēt. (K.Apškrūma)

Kad ir rimušas māmuļas darbīgās rokas un izskan pēdējie atvadvārdi, mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Eduardam Veisam un pārējiem tuviniekiem**, māmiņu **ILGU VEISU** mūžības ceļā pavadot.
Bijušie darba kolēģi Rēzeknes tiesā Balvos

Pārī sirmām kapu priedēm Pāršalc tavas dzīves stāsts. Pārī darbam, dziesmām, sāpēm, Baltu, vieglu smilšu klāsts.
Klusa un patiesa līdzjūtība **ģimenei un tuviniekiem**, kad pa skuju klāto ceļu mūžībā jāpavada mūsu ilggadējā līdzdātāja **OTĪLIJA LAZDĀNE**.
Folkloras kopa "Atzele"

Ai, māmuliņ, kāpēc aizvēri acis Un aizgāji tālumos? Kas gudrus, mīļus vārdus nu sacīs Un mājai gaišumu dos?
Šajā negaidītajā sāpju un skumju brīdī izsakām patiesu līdzjūtību **Lesjai, Svetlanai, Sandrai un Edgaram**, mīļo māmiņu **GAĻINU SILI** guldot kapu kalniņā.
Štokņu ģimene

Indekss 3004
Vaduguns
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju aplicības Nr. LV 43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ
Nr. LV21 UNLA 0024 0004 6734 5,
kods UNLALV2X
Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild to autori.

REKLĀMA, SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959
FAKSS - 64522257

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T.64522534, 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T.64522126
ZLOGINA, IZINKOVSKA - T.64520962
M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260
A.LOČMELIS - T.64520961
KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: **vaduguns.lv**

Datorsalikums- SIA "Balvu Vaduguns", G.LIELMANIS
Iespēsts SIA "Latgales Druka", Rēzeknē, Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3485

ŽURNĀLISTI - 29360851; 26555382